Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντὴς
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΚΡΑΣ

ΑΡΙΘ. 123.—ΤΟΜ. Ε΄. ΑΘΗΝΑΙ, Σάββατον 9 Νοεμβρίου 1891. ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ εἶνε καθ' ὅλα ἀνεξάρτητος ὑποστηρίζων ἀρχὰς καὶ ὄχι κόμματα, δημόσια παραγωγικὰ ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ ὄχι ὠφέλιμα μόνον πρὸς τοὺς ψευδοεπιχειρηματίας, ἐπιζήμια δὲ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτῶν τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωρήματα μαστίζει δὲ ἄνευ διακρίσεως τὰ τῆς ρεκλάμας κερδοσκοπικῶς καὶ σκοπίμως διδόμενα ἢ χαριζόμενα

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν καταχωρίζει ἀνωνύμους ἐπιστολὰς οὔτε διατριβὰς δι' οἷον δήποτε ἄτομον οὔτε ποσὸν χρημάτων, ἀλλ' οὔτε ὑπογεγραμμένας παρ' ἀγνώστων ἐκτὸς ἐὰν συστηθῇ ὁ ἄγνωστος παρ' ἀξιοχρέου πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστις καὶ μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιευόμενον. Ἐὰν αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νύξεις, πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις κοινωνικῶν συμβάντων διαφωτιζόντων τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἄρθρων.

Κατακεχωρισμένα καὶ μὴ κατακεχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικὰ καὶ διάφορα, συνοδευόμενα διὰ ρεκλάμας, προσωπικῶν συστάσεων καὶ πομπωδῶν ἐπαίνων εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οἷα δήποτε πληρωμῇ.

Διατριβαὶ πτωχῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσβληθείσης ὑπολήψεώς των καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μὲ λιβέλλους περιέχουσαι χονδρὰς λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδεμιᾷ πληρωμῇ.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύναται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . » » 45 » » 26

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αἱ ἀποδείξεις πληρωμῆς τῶν συνδρομῶν θὰ φέρωσι μόνον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξένου, πᾶσα δὲ ταιαύτη, μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφήν του εἶνε ἄκυρος.

Ἐπειδὴ ἀδιαλείπτως ζητοῦνται διάφορα προηγούμενα φύλλα, τὰ δὲ ὑπολειφθέντα ἀνὰ τριμηνίαν θὰ δίδωνται εἰς τόμους χάριν τῶν τριῶν μυθιστορημάτων, εἰδοποιεῖται τὸ κοινόν, ὅτι ἀπὸ σήμερον οὐδεὶς προηγούμενος ἀριθμὸς πωλεῖται μόνος, ἄνευ τῶν προηγουμένων οἱ δὲ ἐγγραφόμενοι νέοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσι αὐτὰ δωρεάν.

ΤΙΜαΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Πάσης διατριβῆς μὴ ἀπαδούσης πρὸς τὸ προγεγραμμένον πνεῦμα τοῦ Βρεττανικοῦ ἀστέρος ἐν μὲν τῇ πρώτῃ σελίδι ὁ στίχος ἅπαξ μὲν καταχωριζόμενος τιμᾶται 80 λεπτ., δὶς 60, 6κις 50, ἐν δὲ τῇ 4ῃ καὶ 8ῃ σελίδι ἅπαξ 60, δὶς 40, πολλάκις 30, τῶν δὲ ἀγγελιῶν καὶ εἰδοποιήσεων ὁ στίχος ἅπαξ λεπ. 20, δὶς 15, πολλάκις 10.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 9 Νοεμβρίου. — Πορφυρίου μάρτυρος.
Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6, λεπ. 47. — Δύσις ὥρα 4, λεπ. 15.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Νοεμβρίου 1891.

Η ΠΛΗΓΗ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΤΡΙΩΝ

Β

Ἐξετάσωμεν τὰς οἰκογενείας τῆς ἀληθοῦς ἀριστοκρατίας τῆς πρωτευούσης, αἵτινες ἀναντιρρήτως εἶνε ἐκεῖναι τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως, πολιτικῶν τε καὶ στρατιωτικῶν. Αὗται εὑρίσκονται σχεδὸν αἱ πλεῖσται κατ' ἀντίθεσιν τῶν γινομένων εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην, Ἀσίαν, Ἀφρικὴν καὶ Ἀμερικὴν ἄνευ ὑπηρετριῶν καὶ ὑπηρετῶν, προτιμῶσαι μήτηρ καὶ θυγατέρες νὰ μαγειρεύωσι, πλύνωσι καὶ καθαρίζωσι τὸν οἶκον, οἱ δὲ ἄνδρες μέχρι τμηματαρχῶν καὶ ἀρειοπαγιτῶν νὰ κατέρχωνται μόνοι πρωὶ πρωὶ εἰς τὴν ἀγοράν, ὅπως ἀγοράζωσι τὰ τρόφιμά των ἢ νὰ ἔχωσιν εἰς τὸν οἶκόν των τοιαύτας πολυδάπανους τῆς κακοηθείας ἡρωΐδας, αἵτινες σὺν τοῖς ἄλλοις παραμορφωμένως νὰ διασαλπίζωσι καὶ τὰς οἰκιακάς των οἰκονομίας.

Ὑπηρέτας ἔχουσι μόνον οἱ πλούσιοι ἰθαγενεῖς, οἱ σήμερον γαλλίζοντες, καθὼς καὶ ἡ ψευτοαριστοκρατία τῶν ντιστεγκέδων, ἡ προσαγαγοῦσα τὴν πολυτέλειαν καὶ κακοήθειαν κατὰ πὰ τελευταῖα δώδεκα ἔτη ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἡμῶν, ἡ διαφθείρασα δὲ καὶ ἀνασσατώσασα τὸν καθημερινὸν ἡμῶν βίον.

Οἱ ὑπηρέται οὗτοι πληρώνονται ἀδρῶς πεντήκοντα μέχρι ἑβδομήκοντα δραχμὰς κατὰ μῆνα, σιγαλέως παραδεχομένων τοῦ οἰκοδεσπότου καὶ τῆς οἰκοδεσποινῆς, ὅτι ὁ τοιοῦτος ὑπηρέτης ἐπιφορτίζει τοὺς λογαριασμοὺς τῶν ὀψωνίων μὲ ἑτέρας ἑξήκοντα τοὐλάχιστον κατὰ μῆνα, παίζει δὲ χάριν τοῦ λευκοῦ λαιμοδέτου του καὶ τῆς βελάδας του τοῦ τὸ πρόσωπον τοῦ ἀλέκτορος μεταξὺ τῶν ὑπηρετριῶν.

Προσθέσατε εἰς ταῦτα τὴν ὀκνηρίαν, τὴν ἀδεξιότητα, τὰς ἀπαιτήσεις, τὸ φλήναρον, τὴν σαλακωνίαν καὶ τὰς πρὸς δικαιολογίαν σου συκοφαντίας κατὰ τῶν προτέρων του κυρίων τῶν τοιούτων ὑπηρετῶν καὶ εἴπατε ἐὰν καὶ οὗτοι εἰς τὰ εἴδος των δὲν εἶνε ἕτερον εἶδος πληγῆς, τὴν ὁποίαν ὁ ἀοίδημος καὶ ἀείμνηστος φίλος ἡμῶν, ὁ πατὴρ τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, καθὼς πᾶς ἕτερος τῆς ἐνδόξου ἐκείνης χορείας ἠδύνατο αὐθημερὸν καὶ ταχύτερα νὰ θεραπεύσῃ διὰ τινων τσιμπουκιῶν καὶ λακτισμάτων γενικοῦ συρμοῦ τῆς αὐστηρᾶς ἠθικῆς τῶν οἰκογενειῶν τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1821—1874, ἢ ὅλα τὰ λιμπρέττα καὶ βιβλιάρια τοῦ ἐπίσης στενοῦ ἡμῶν φίλου καὶ ἐπαξίως σήμερον κατέχοντος τὴν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας.

Γράφομεν ταῦτα ὅπως καταφανέστερον ἀποδείξωμεν παρακατιόντες, ὅτι οὔτε ἡ Ἀστυνομία οὔτε ἡ Νομαρχία οὔτε ἡ ἰδία Κυβέρνησις δύναται σήμερον πλέον νὰ θεραπεύσωσι τὰς τοιαύτας τῶν ὑπηρετῶν πληγάς· ἀλλὰ μόνη ὡς θὰ ὑποδείξωμεν ἡ ἰδία κοινωνία.

Ἡ κυβέρνησις ἢ ἡ Ἀστυνομία ὀφείλουσιν ὡς ποιοῦσιν αἱ ἐπίλοιποι συνταγματικαὶ ἐπικράτειαι νὰ ἐπιβάλωσι διὰ νόμου ὡς καθῆκον πρὸς τὴν κοινωνίαν, ὅπως αὕτη ἐπουλώσῃ τὴν δι' αὐξούσης προόδου χαίνουσαν αὐτὴν πληγὴν ἣν μόνη ἐπέτρεψεν εἰς τὸ σῶμά της νὰ ἀνοιχθῇ. Ἡ ἀστυνομία δὲν δύναται νὰ κάμῃ τὸ τοιοῦτον διὰ μετουσιαστικῶν μέτρων καταπεσόντων βαρύτατα ἐπὶ τῶν ἐλευθεριῶν μιᾶς μεγάλης μερίδος τοῦ ἐργατικοῦ ἡμῶν κόσμου, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναντιρρήτως ὑπάρχουσι πλεῖστα μέλη μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὰς ἄνωθι κακοήθεις κατηγορίας, τὰ ὁποῖα μέτρα εἰσάπαξ καθιερωθέντα ἐπόμενον εἶνε νὰ μεταβιβασθῶσι καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιλοίπων συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν τῶν ἄλλων κλάδων τῆς κοινωνίας οὕτω δὲ ἡ Ἀστυνομία τῆς πρωτευούσης μεταβληθῇ εἰς ἓν ἐκ τῶν δύο ἢ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τοῦ Βιδὸκ καὶ Κοκὸ-Λάκουρ τοῦ 1816 τῆς Γαλλίας ἢ εἰς ἕνα ἰσχυρότατον τύραννον ἐντὸς τοῦ ἀχαλινοτέρου συνταγματικοῦ τῆς ὑφηλίου Κράτους.

Ἐκ τῶν ὑπηρετῶν ἐπήγασαν αἱ μεγαλείτεραι τῆς γῆς κλοπαί, οἱ τρομερώτεροι φόνοι, δηλητηριάσεις καὶ καταστροφαί. Οἱ ὑπηρέται εἶνε συχνὰ οἱ σύμβουλοί μας, οἱ κατάσκοποί μας, οἱ προδόται ἡμῶν καὶ οἱ ταμίαι τῶν μυστικῶν μας Εἶνε τὸ σπουδαιότερον στοιχεῖον τῆς κοινωνίας, καὶ ὡς ποτὲ εἶπεν ὁ Πότζο-δὲ Βόργκο ὁ κόρσος πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας καὶ ὁ ἄσπονδος ἐχθρὸς τοῦ Βοναπάρτου, Ἂς ἠδυνάμην νὰ κερδήσω τὸν Μαρσχὰν καὶ τὸν ἐνίκουν ἄνευ μάχης. Ὁ Μαρσχὰν ἦτο ὁ πιστὸς τοῦ Βοναπάρτου Valet de chambre.

Εἰς τὴν ἐξοχὴν καὶ τὰ χωρία οἱ ὑπηρέται εἶνε ἴσοι τῶν κυρίων των, ὡς ἐκ τῆς γεννήσεως,

ἀνατροφῆς καὶ ἕξεών των, ἐργάζονται ὁμοῦ καὶ ζοῦν, ὁμοῦ πᾶσα δὲ διάταξις τῆς ἀστυνομίας τῆς πρωτευούσης εἰλικρινῶς καὶ ἀκεραίως κατὰ γράμμα ἐφαρμοζομένη ἀφορᾷ καὶ τοὺς ὑπηρέτας τούτους, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀνέρχεται εἰς ἑκατοστύας χιλιάδων. Ὡς δὲ λέγει ὁ κ. Maussion, ὁ τῶν χωρίων ὑπηρέτης εἶνε πάντοτε ταπεινός, ὁ τῶν πόλεων καλοενδεδυμένος, καλοτρεφόμενος, καλοπληρονόμενος λαμβάνει ἀπέναντι τοῦ ὑπηρέτου τῶν χωρίων ὕφος νουθετικὸν ἢ αὐθεντικόν, πολλάκις δὲ καλεῖται παρὰ τῶν ὑπηρετῶν τῶν χωρίων Monsieur.

Ἐρωτῶμεν, ταῦτα πάντα τὰ προβλέπει τὸ οὐκάζιον τῆς ἡμετέρας Ἀστυνομίας; ὄχι βέβαια, διότι οὐδόλως τοῦτο λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν κατάστασιν τῆς κοινωνίας ἡμῶν. Ἂς ἐνθυμηθῶμεν τί ἐρωτᾷ ὁ Φίγκαρος τὸν κόμητα Ἀλμαβίβαν. «Γνωρίζει ἡ ἐξοχότης σας πολλοὺς κυρίους οἵτινες ἤξιζον νὰ εἶνε ὑπηρέται; (Votre excellence connait-elle beaucoup de maitres qui fussent dignes d'etre valets?) Ἄλλοτε πάλιν οἱ γάλλοι λέγουσι tel maitre, tel valet, τὸ ὁποῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ ἡμέτερον κατὰ τὸ μάστρο-Γιάννη καὶ τὰ κοπέλλια του. Γνωρίζει ἡ ἡμετέρα Ἀστυνομία ὁποῖον κοινωνικὸν ζήτημα ὑπῆρξε τὸ τῶν ὑπηρετῶν εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα καὶ Ῥώμην καὶ τίνα θέσιν ὁ δοῦλος ἐλάμβανεν ἐντὸς μιᾶς ῥωμαϊκῆς οἰκογενείας ἅμα ἀπελευθεροῦτο; Καθ' ἡμᾶς ἀποροῦμεν πῶς ἡ Ἀστυνομία ἡμῶν μᾶλλον τολμηρῶς ἢ ἀπερισκέπτως διὰ τοῦ οὐκαζίου της τούτου ἐπήδησεν ἐντὸς πυρκαϊᾶς, ἐξ ἧς ἀγνοοῦμεν πῶς θὰ ἐξέλθῃ ἄνευ αὐθαιρέτων καὶ δεσποτικῶν μέτρων ἀναλαμβάνουσα τὴν μόρφωσιν τῶν ὑπηρετριῶν καὶ ὑπηρετῶν, ἥτις μετὰ παρέλευσιν αἰώνων κατωρθώθησαν εἰς τὰς κοινωνίας τῶν ἐλευθέρων συνταγματικῶν ἐθνῶν, καὶ τούτου ἕνεκα ἐχάραξαν στερεοτύπους νόμους, οὓς δὲν εἶχεν ἡ κυρία Ἀστυνομία ἡμῶν ἢ ἁπλῶς νὰ ἀντιγράψῃ.

Λοιπὸν δύο ὑπάρχουσιν πρὸς αὐτὴν δικαιολογήσεις εἰς ὅτι ἔκαμε. Ἢ ἡ κοινωνία ἡμῶν εὑρισκομένη εἰς θέσιν, ἐν ᾗ δὲν δύναται νὰ κάμῃ διάκρισιν μεταξὺ τοῦ ὀρθοῦ καὶ δικαίου καὶ στρεβλοῦ καὶ ἀδίκου, ἐπεφόρτισε τὴν διαύγειαν τῆς Ἀστυνομίας νὰ κάμῃ ἀντ' αὐτῆς τὴν διάκρισιν αὐτήν, ἢ ἡ κυρία Ἀστυνομία αὐτοδικαίως ἀνεδέχθη νὰ διορθώσῃ τοὺς ὑπηρέτας καὶ ὑπηρετρίας τῆς Ἑλλάδος πρὸ τῆς διορθώσεως καὶ μορφώσεως τῆς ἡμετέρας κοινωνίας διὰ τοῦ καλουμένου συστήματος π ο λ ι τ ι κ ὴ δ ο υ λ ε ί α (esclavage politique) τὸ ὁποῖον ἦτο καὶ ἔτι εἶνε ἐν χρήσει ἐν Ἀσίᾳ καὶ Ἀφρικῇ καὶ οὗτινος τὰς ῥαδιουργίας, κακουργήματα καὶ ἀδικίας οὐδεὶς ἔτι ἠδυνήθη νὰ ἀπαριθμήσῃ.

Περίεργος σύμπτωσις· ὁ διατρέχων τὰ δύο ἡμῶν κοινωνικὰ μυθιστορήματα τοῦ Πατρόκλου Σκοπελίδου καὶ τοῦ Διαβόλου ἐν Ἑλλάδι, θέλει εὕρει εἰς ποικίλα δράματα τὰ δύο ἀκριβῶς ταῦτα μεγάλα ζητήματα, τὰ σφάλματα, ἐλαττώματα καὶ κακουργήματα μιᾶς κοινωνίας ἄνευ ἀγωγῆς καὶ τίνι τρόπῳ ἡ Ἀστυνομία ἀθορύβως καὶ ἄνευ τῆς ἀναμίξεως της παρακολουθεῖ ταῦτα καὶ δὲν τὰ συλλαμβάνει, εἰμὴ μόνον ὅταν δύναται ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτῆς ἄνευ εὐθύνης νὰ τὰ συλλάβῃ καὶ παραδώσῃ εἰς τὸν νόμον.

Λυπούμεθα, ὅτι τὸ ζήτημα τῶν ὑπηρετῶν ἀναγκάζει ἡμᾶς νὰ προχωρήσωμεν καὶ αὔριον καὶ μεθαύριον πρὸς ἐξάντλησίν του.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7 Νοεμβρίου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπερωτήσεως περὶ τῆς ἀπεργείας τῶν μεταλλωρυχῶν τοῦ ... τοῦ Καλαὶς ἡ Βουλὴ ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐμπιστοσύνης ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως διὰ 354 ψήφων κατὰ 107.

Ὁ κ. Φρεϋσινὲ ἀνήγγειλεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ὑποβάλῃ προσεχῶς νομοσχέδιον περὶ τῆς διαιτησίας μεταξὺ προϊσταμένων καὶ ἐργατῶν.

Ὁ μέγας καγκελάριος τῆς Ῥωσσίας, κ. Γίερς, ἀφίκετο σήμερον εἰς Παρισίους. Ἐγένετο δὲ δεκτὸς ἐν τῷ σταθμῷ ὑπὸ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ῥωσσικῆς πρεσβείας. Οὐδὲν ἐπεισόδιον συνέβη.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Σόφιας.

Ἡ «Σβόμποντα» ὄργανον τοῦ κ. Σταμπούλωφ, ἐδημοσίευσεν σειρὰν ἄρθρων δι' ὧν κατηγορεῖ ἐπὶ ἀδρανείᾳ τὸν διευθυντὴν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικῆς παιδείας κ. Χρένωφ, ἐπὶ τούτῳ διορισθέντα παρὰ τῷ ἐξάρχῳ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Σοφίας, δι' ἰδίων του ἐξόδων συντηροῦντος τὰ βουλγαρικὰ σχολεῖα ἐν Μακεδονίᾳ.

Ἀπαιτεῖ δὲ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτοῦ δι' ἄλλου δραστηριοτέρου καὶ νουνεχεστέρου ἐνεργοῦντος ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῆς τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως. Τόσῳ δὲ μᾶλλον ἀνέγραφε τὸ ὑπουργικὸν ὄργανον, καθόσον πρόκειται νὰ καταπολεμηθῶσιν αἱ σερβικαὶ καὶ ἑλληνικαὶ προπαγάνδαι. Συνεπείᾳ τῶν κατ' ἐμπνευσιν ἄρθρων τούτων, ὁ κ. Σταμπούλωφ ἐποιήσατο παραστάσεις τῷ ἐξάρχῳ, ὅστις συγκατένευσεν, εἰς τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Χρένωφ ὑπὸ τοῦ κ. Λαζάρωφ, ἐπιθεωρητοῦ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ἐν Βουλγαρίᾳ.

Ἔρις ἀνεφύη μεταξὺ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐπιτελείου, συνταγματάρχου Πετρώφ, ἑνὸς τῶν εὐνοουμένων τοῦ πρίγκιπος. Καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον μὲν πρόκειται περὶ ἔριδος ἀναφυείσης μεταξὺ τῶν δύο προσώπων ἕνεκεν ἁρμοδιότητος· πράγματι ὅμως ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἐνέχει σοβαρότητά τινα, ἅτε παραβλάπτουσα τὰ δικαιώματα τοῦ πρίγκιπος, ὡς ἀνωτάτου ἡγέτου τοῦ στρατοῦ.

ΜΑΣΣΑΥΑ, 8 Νοεμβρίου. Τὸ συγκροτηθὲν πολεμικὸν συμβούλιον, ὅπως δικάσῃ τὸν λοχαγὸν τῶν καραβινοφόρων Λιβράγι, καὶ τὸν κ. Κογνιάσι, κατηγορουμένους ἐπὶ τοῖς γνωστοῖς ἐγκλήμασι κατὰ τῶν ἰθαγενῶν, ἐξ ὧν πολλοί, λέγεται, ἐδολοφονήθησαν καὶ ἐνεταφιάσθησαν κρυφίως ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω, ἐξέδοτο τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ μετὰ πολλὰς συνεδριάσεις. Ὁ λοχαγὸς τῶν καραβινοφόρων Λιβράγι καὶ ὁ κ. Κογνιάσι ἠθωώθησαν. Ἓξ ἐκ τῶν ἰθαγενῶν, οἵτινες ἐκληιτεύθησαν διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου κατεδικάσθησαν εἰς φυλάκισιν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, αὐθημερόν. Ὁ κ. Γίερς δὲν ἦλθεν εἰς Παρισίους, ὡς διεδόθη, ὅπως συνάψῃ ἀμυντικὴν καὶ ἐπιθετικὴν συμμαχίαν μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ῥωσσίας. Διαψεύδονται δὲ πάντες οἱ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας διασπαρέντες θρύλλοι περὶ τούτου.

ΒΑΛΠΑΡΑΙΖΟΝ, αὐθημερόν. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Μόντι ὡς προέδρου τῆς Δημοκρατίας τῆς Χιλῆς ἐπεκυρώθη ὑπὸ τῆς λαϊκῆς ψήφου.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ αὐθημερόν.

Ἑλληνικὸν δάνειον....	365.—
Γαλλικὸν 3 0[0	94,22
Ἡνωποιημένον αἰγυπτιακὸν	464
Δάνειον τουρκικὸν	16.71
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.	25.19

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Ἀγγλικὰ πάγια	95.06
Νέον ῥωσσικόν....	89 1(2
Ἑλληνικὸν 5 0[0	73 1(2
» 4 0[0	58 1)2
Αἰγυπτιακὸν	86,5)8
Ἰταλικὴ ῥάντα	86 1(2
Προεξοφλητικὸς τόκος	4 0(0

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Καθ' ἅπαν τὸ Λονδῖνον οὐδεὶς ἔχει περισσοτέραν καὶ σπουδαιοτέραν ἐργασίαν ὅσον ὁ λόρδος Δήμαρχος. Βεβαίως δὲν δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι τὰ καθήκοντά του κατὰ τοὺς χρόνους τούτους εἶνε τόσον φοβεροῦ καὶ ἐπικινδύνου χαρακτῆρος ὅσον κατὰ τοὺς παρελθόντας αἰῶνας, ἀλλ' ἐν τούτοις κατ' οὐδὲν εἶνε ἧττον πολυάσχολα. Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς δημαρχικῆς περιόδου του μέχρι τῆς τελευταίας, ὁ Λόρδος Δήμαρχος εἶνε δεδεσμευμένος δι' ἀδιαλείπτου ἁλύσεως καθηκόντων, τελετῶν καὶ ἐνεργειῶν.

Τῶν ὅσων δὲ ὁ λόρδος δήμαρχος ἔχει νὰ ὑποφέρῃ καὶ τῶν γαστρονομικῶν καὶ χορευτικῶν αὐτοῦ δυνάμεων ἀπόδειξιν ἐκ προκαταβολῆς παρέχει ἡ δεδοξασμένη 9 Νοεμβρίου, ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ. Ἀπὸ βαθέος ὄρθρου μέχρι τοῦ μεσονυκτίου καὶ πέραν παρίσταται ἀκαταπαύστως εἰς ὅλας τὰς γενομένας τελετάς, καὶ ὅτε τέλος ἡ Α. Ἐξοχότης ἀποσύρεται εἰς τὸν κοιτῶνά του, εὐνόητον ὅτι κατὰ πρώτην φορὰν παραδίδεται ἀνέτως εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφέως ἀφ' ὅτου ἡ κεφαλή του ἔθιξε τὸ δημαρχικὸν προσκεφάλαιον. Καὶ ἐν τούτοις πρέπει νὰ ἐγερθῇ τὴν ἐπαύριον ἐνωρὶς ἵνα ἐπιληφθῇ ἐν σπουδῇ τῶν πολυασχόλων καθηκόντων τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν, καθ' ἣν γίγνεται ἡ ἱστορικὴ πομπή, ὁ λόρδος δήμαρχος τοῦ Λονδίνου κάμνει τὴν πρώτην αὐτοῦ ἐπίσημον ἐμφάνισιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Δημαρχείου, ἔνθα ἐνασχολεῖται τὸ πρῶτον κατὰ γενικὸν κανόνα περὶ τῶν προσώπων ἅτινα μετέσχον τῶν ἑορτῶν τῆς προηγουμένης ἡμέρας. Αἱ διοικητικαὶ καὶ δικαστικαὶ ἐνέργειαι τοῦ λόρδου δημάρχου εἰσὶν ἀληθῶς πολλαπλαῖ καὶ εὐνόητον ὅτι ἀπαιτοῦσι περισσότερον καιρὸν καὶ πλείονα προσοχὴν ἢ τὰ ἐπίλοιπα καθήκοντα αὐτοῦ.

Παρεκτὸς τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ ὡς προέδρου δικαστοῦ ἐν τῷ Δημαρχείῳ, εἶνε ἐπίσης δικαστὴς τοῦ Κεντρικοῦ Κακουργοδικείου, καίτοι νῦν οὐδέποτε παρίσταται εἰς δίκην τινά· εἶνε δικαστὴς τῶν Λονδινείων συνεδριάσεων ἐν τῷ Δημαρχείῳ, δικαστὴς τοῦ Ηώστιν καὶ δικαστὴς τοῦ Εἰρηνοδικείου Σόουθγωρκ.

Τὰ καθαρῶς δὲ ἀστυκὰ καθήκοντα τοῦ δημάρχου τοῦ Λονδίνου εἶνε ἧττον πολυάσχολα τῶν δικαστικῶν καθόσον ἐκτὸς ὅτι προεδρεύει τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, εἶνε ἐπίσης πρόεδρος τοῦ Court of Common Council καὶ τοῦ Common Hall. Εἶνε ἐπίσης Ἀρχιεπιτηρητὴς τοῦ Ταμέσεως καὶ δέον νὰ εὑρίσκηται παρὼν εἰς διάφορα δημοτικὰ κομιτάτα. Τὰ ὑψηλὰ δὲ ἀστυκὰ καθήκοντά του φέρουσιν αὐτὸν εἰς συνάφειαν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ ὑποθέσεων ἀστυκῶν δικαίων καὶ προνομίων, ἔργον πολυάσχολον μέν, ἀλλ' ἐν τούτοις μᾶλλον εὐάρεστον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ἢ κατὰ τοὺς παρελθόντας αἰῶνας.

Εἷς λόρδος δήμαρχος τοῦ Λονδίνου καθίσταται ἀναγκαστικῶς ἀληθὴς φιλάνθρωπος, καθόσον ὀφείλει νὰ εἶνε λίαν ῥέκτης προκειμένου νὰ διοργανωθῶσιν ἔρανοι ὑπὲρ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος, καθ' ὅλον τὸν κόσμον. Πᾶσα μεγάλη συμφορά, εἴτε πλημμύρα, εἴτε λιμός, εἴτε ναυάγιον, εἴτε πυρκαϊὰ εἶνε αὕτη, φαίνεται ἔχουσα τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῆς εἰς τὸ Δημαρχεῖον, ὁ δὲ λόρδος Δήμαρχος καθίσταται ἐπί τινα καιρὸν φύλαξ τοῦ συλλεγομένου διὰ τοὺς παθόντας ποσοῦ. Τοῦτο, φυσικῶς, ἀπαιτεῖ πολλὴν κίνησιν καὶ ἐργασίαν, ἥτις ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔγκειται εἰς τὸ προεδρεύειν συλλαλητηρίων πολιτῶν καὶ ξένων, συγκαλουμένων πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν ἀγαθοεργῶν τούτων σκοπῶν.

Ὡς ἐπιπροσθήκη εἰς τὰ πολλαπλᾶ καθήκοντα, ἅτινα ἀνωτέρω ἀπηριθμήσαμεν εἰς τὸν λόρδον δήμαρχον ἐπιβάλλονται καὶ ἕτερα τοιαῦτα χαρακτῆρος ἧττον σπουδαίου. Εἶνε π. χ. ἔφορος τοῦ Νοσοκομείου τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κολλεγίου τοῦ Βασιλέως καὶ ἐπίτροπος τῶν σχολείων τοῦ Ἁγίου Παύλου. Εἶνε ἐπίσης ἐπιμελητὴς ἢ ἐπίτροπος μεγάλου ἀριθμοῦ ἄλλων δημοσίων καθιδρυμάτων. Ἀρχίζει ἐνωρίτερον τὴν ἐργασίαν του ἀπὸ πολλοὺς πιθανῶς ἐμπόρους τοῦ Λονδίνου, καθόσον ἔχει μεγάλην ἀλληλογραφίαν ἐπὶ ποικίλων θεμάτων ἣν δέον νὰ περαιώσῃ πρὶν ἢ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦ Δημαρχείου.

Τὰ καθήκοντα ταῦτα τοῦ λόρδου Δημάρχου δεικνύουσιν ὅτι ἡ θέσις αὕτη δὲν εἶνε ἁπλοῦν τιμητικὸν ἀξίωμα, ἀλλ' ὅτι ἐπιβάλλει εἰς τὸν κάτοχον αὐτῆς ἐργασίαν τραχυτέραν ἐκείνης ἣν ἐκτελοῦσι πάντες οἱ ὑπὸ τὴν διοικητικὴν αὐτοῦ ὑπεροχὴν ἱστάμενοι. Καὶ προσέτι δέον ν' ἀναγραφῇ ἐνταῦθα ἡ ἀρχαιοτάτη καὶ εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου πεφημισμένη φιλοξενία τοῦ Δημαρχείου, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀμιγὴς διασκεδάσεων. Εἷς κοινὸς θνητὸς θὰ ἦτο ὅλως ἀκατάλληλος νὰ ὑποδεχθῇ δεόντως καὶ μετὰ τῆς εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἁρμοζούσης πομπῆς καὶ τελετῆς, ἕνα αὐτοκράτορα, ἕνα Σάχην, ἕνα Τσάρον, ἕνα Σουλτάνον ἢ τὸν Μονάρχην καὶ πᾶν ἄλλο μέρος βασιλικῆς οἰκογενείας, ἐνῷ ἐπιδόρπειοι λόγοι ἐνώπιον πρωθυπουργῶν, δικαστῶν καὶ τοῦ ἄνθους ὅλων τῶν ἐπαγγελμάτων, εἶνε καθῆκον ἐπιβαλλόμενον εἰς τὸν λόρδον Δήμαρχον καὶ ὅπερ δὲν δύναται ὁ τυχὼν ν' ἀναλάβῃ.

Καὶ ποία ἡ ἀνταμοιβὴ ὅλων τῶν κόπων τούτων; εἶνε ἡ ἀναπόφευκτος ἐρώτησις εἰς τὰ ἀνωτέρω. Χρηματικῶς, οὐδέν· μᾶλλον δὲ ὁ κάτοχος τοῦ ἀξιώματος εὑρίσκεται ἄνευ λεπτοῦ κατὰ τὸ τέλος τῆς περιόδου του, καθόσον ἐνῷ παραχωροῦνται αὐτῷ 10,000 λίραι στερλῖναι διὰ τὸ ἔτος, εὑρίσκει παρελθόντος τοῦ χρόνου τούτου, ὅτι ἐξώδευσε 25,000 καὶ πλέον. Ἀλλ' εἶνε ἐξαίρετον προνόμιον νὰ κατέχῃ τις τὴν θέσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ἄρχοντος τῆς Πόλεως τοῦ Λονδίνου. Ἡ θέσις δὲ αὕτη φέρει τὸν κατέχοντα εἰς διαρκῆ ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν ὑψηλοτέρων καὶ ἐπισήμων προσώπων τῆς χώρας. Ὅταν δὲ ἀποσύρεται τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀναλαμβάνει τὸν ἰδιωτικὸν βίον ἔχει συνήθως τὴν τιμὴν τῆς ἱπποτείας ἢ τὴν ἠθικὴν εὐχαρίστησιν ὅτι κατὰ τὴν δημαρχικήν του περίοδον ἐπετέλεσε μεγάλα καὶ ἀγαθοεργὰ ἔργα, ὧν ἡ μνήμη ἔσεται πάντοτε διαρκὴς καὶ ἀνεξάλειπτος.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ κυβερνήτου τῆς «Σφακτηρίας» κ. Μπουτούρη ληφθὲν χθὲς τὴν πρωΐαν ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἐγνώσθη ὅτι ἡ «Σφακτηρία» φέρουσα τὰς Α.Α. Μ.Μ. τῆς Ἑλλάδος ἀπῆρεν ἐκ Βρεντησίου κατευθυνομένη εἰς Κόρινθον ὅπόθεν κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς φθάνει δι' ἰδιαιτέρας ἁμαξοστοιχίας σήμερον περὶ τὴν μεσημβρίαν.

Ἀργὰ ἐπίσης χθὲς ἐγνώσθη ὅτι τὴν 11 καὶ τέταρτον πρὸ μεσημβρίας τῆς χθὲς διῆλθεν ἐκ Κερκύρας ἡ «Σφακτηρία».

×

ΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ

Χθὲς τὰ ἐν Πειραιεῖ ναυλοχοῦντα ἰταλικὰ ἀτμόπλοια ἦσαν σημαιοστόλιστα ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ τῶν γενεθλίων τῆς βασιλίσσης των.

×

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

Χθὲς τὴν 1 καὶ 1)4 ἀφίκετο διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς ἑταιρίας Φλώριο Ῥουμπατίνο Μ ά ρ κ ο ς Μ ι γ κ έ τ η ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Χ. Τρικούπης.

Πολὺ πλῆθος διὰ τῶν λέμβων μεταβὰν τὸν ὑπεδέχθη ἐν ζητωκραυγαῖς καὶ δεξιώσεσι· ἅμα ἀπεβιβάσθη τὸν προσεφώνησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. Πειραιῶς κ. Σταματόπουλος πρὸς ὃν ἀντεφώνησε ὁ κ. Τρικούπης.

Τὴν 2 1)2 ἀκριβῶς ἔφθασεν ἡ ἐκ Πειραιῶς ἁμαξοστοιχία εἰς Ἀθήνας ἐξ ἧς κατελθόντα τὸν ὑπεδέχονται ὁ δήμαρχος κ. Μελᾶς οἱ βουλευταὶ Σκουζὲς καὶ Δραγούμης καὶ πολὺ πλῆθος, οὕτω δὲ ἠκολούθησεν ἡ ἥσυχος αὕτη παρέλασις τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ Αἰόλου, Σταδίου καταλήξασα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Τρικούπη ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῆς ὁποίας προσεφώνησε τὸ πλῆθος εὐχαριστῶν διὰ τὰ ἐκδηλωθέντα πρὸς αὐτὸν αἰσθήματα.

×

ΟΙ ΝΕΟΙ ΑΝΘΥΠΟΛΟΧΑΓΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΤΩΝ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ

Ἐπειδὴ μέχρις ἐσχάτων ἀπουσίαζεν ὁ διοικητὴς τῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων κ. Μάνος καὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ παρουσιασθῶσιν κατὰ τὰ εἰωθότα, τὸν ἐπεσκέφθησαν χθές, κατελθόντες εἰς Πειραιᾶ ἐν μεγάλῃ στολῇ καὶ τὸν ηὐχαρίστησαν διὰ τὴν μέριμναν, ἣν ἐπεδείξατο κατὰ τὴν φοίτησίν των δεχθέντες τὰς εὐχαριστίας του.

×

ΠΑΡΑΣΗΜΟΦΟΡΙΑ

Ἀπενεμήθη ὁ χρυσοῦς Σταυρὸς τῶν ἱπποτῶν τοῦ Β. Τάγματος τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν κ. Σάμ. Πότζι, ὑφηγητὴν τῆς ἰατρικῆς σχολῆς τῶν Παρισίων.

×

ΣΚΗΝΑΙ ΕΝ ΤΗ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΩ

Ἕνεκεν ἐπουσιώδους ὅλως ζητήματος ἐπῆλθε διχόνοια μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Βασ. Ἐπιτρόπου, ὃν δὲν θέλουν δεχθῇ εἰς τὰς ἐφεξῆς συνεδριάσεις, ἐὰν μὴ ζητήσῃ συγγνώμην ἐπὶ τοῖς γενομένοις.

×

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΕΝ ΤΩ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩ

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς Συγκλήτου τοῦ Πανεπιστημίου τῇ προτάσει τοῦ καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν κ. Στεφάνου ἀπεφασίσθη κατ' ἀρχὴν ἡ κατ' ἔτος προκήρυξις διαγωνισμοῦ ἐπὶ διαφόρων κλάδων τῆς ἐπιστήμης, καθ' οὓς οἱ ἐπιτυγχάνοντες νὰ στέλλωνται εἰς Εὐρώπην πρὸς εὐρυτέραν σπουδήν.

×

ΒΙΑΙΟΣ ΠΝΙΓΜΟΣ

Κατὰ τηλεγράφημα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν ὁ ἁλιεὺς Νικ. Μαγκούλης ἐν Σαλαμῖνι ἔχων ἀφορμὰς κατὰ τοῦ Νικολ. Ἀλεξίου τὸν ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τὸν ἠμπόδιζε νὰ ἐξέλθῃ ἕως μὴ γνωρίζων νὰ κολυμβᾷ ἐπνίγη ὁ δυστυχής.

×

ΝΑΥΑΓΙΟΝ

Γολέτα ἀνήκουσα εἰς τὸν πλοίαρχον Γεώργ. Μαργαζιώτην, ὀνομαζομένη δὲ «Εὐαγγελίστρια», χωρητικότητος 85 τόνων καὶ μὲ φορτίον καυσοξύλων ἐναυάγησε πλησίον τοῦ φανοῦ τῆς Παροικίας τῆς Πάρου· ὁ πλοίαρχος ὡς καὶ ἅπαν τὸ πλήρωμα κατώρθωσαν νὰ σωθῶσι.

Τὸ πλοῖον ἤρχετο ἐκ Χαλκίδος καὶ διηυθύνετο εἰς Θήραν.

×

ΚΑΤΕΠΕΣΕ ΤΟ ΠΑΤΩΜΑ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΓΑΜΗΛΙΟΥ ΠΟΜΠΗΣ

Τὸ ἑξῆς κωμικοτραγικὸν συμβὰν ἔλαβε χώραν ἐν τῷ χωρίῳ Μουσταφουλίου τοῦ Δήμου Θέρμου.

Ἐνῷ ἔν τινι οἰκίᾳ ἐτελεῖτο ἡ γαμήλιος τελετὴ καθ' ἣν παρίσταντο περὶ τοὺς 100 κεκλημένοι κατέπεσεν αἴφνης τὸ πάτωμα καὶ μετ' αὐτοῦ ὅλοι οἱ παρευρεθέντες ἐξ ὧν πολλοὶ ἐτραυματίσθησαν ἐπικινδύνως, μόνον δὲ ἡ νύμφη καὶ οἱ μουσικοὶ ἀπέφυγον τὴν πτῶσιν καθότι ἵσταντο εἰς μέρος ἀσφαλές.

×

ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΥΠΟΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ

Διὰ Β. Διατάγματος, συνιστᾶται ἄμισθον ὑποπροξενεῖον ἐν Βέλεν τῆς Βρασιλίας, διορίζεται δ' αὐτόθι ὑποπρόξενος ὁ κ. Ἰωσίας Μὰρκ Βράγκα.

×

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΖΟΜΕΝΟΣ

Ἔχοντες προηγουμένας ἀφορμὰς οἱ Νικ. Κοματᾶς καὶ Κ. Ῥῆγος συνεπλάκησαν προχθὲς ἐν τῇ ὁδῷ προαστείου· ἐπειδὴ δὲ διερχόμενος κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ὁ Α. Θεοδωρακόπουλος στρατιώτης τοῦ πρώτου πεζικοῦ συντάγματος ἠθέλησε νὰ παρέμβῃ ὅπως τοὺς διαχωρίσῃ, θυμωθεὶς ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν Ν. Κοματᾶς τὸν ἐτραυμάτισε ἐπὶ τοῦ μηροῦ ἐλαφρῶς διὰ τῆς ξιφολόγχης ἣν κατώρθωσε νὰ τοῦ ἀποσπάσῃ ἐκ τῆς ζώνης του.

×

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΥΠΗΡΕΤΑΣ

Ὁ κ. Γ. Ν. Κόνσολας διευθυντὴς τοῦ ὁμωνύμου ἐμπορικοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ καθ' ἑκάστην ἔβλεπεν ὅτι ἐχάνοντο διάφορα ἐμπορεύματα χωρὶς νὰ κατορθοῖ νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν τολμηρὸν τοῦτον κλέπτην, ὁπότε προχθὲς συνέλαβε τὸν ὑπηρέτην του Σπ. Σαράντην καθ' ἣν στιγμὴν ἀφῄρει τοιοῦτον ἐκ τοῦ καταστήματος· ἀμέσως τότε προσεκάλεσεν ἀστυνομικὸν κλητῆρα, μεθ' οὗ μεταβὰς εἰς τὸ δωμάτιόν του εἶδε πρὸς μεγάλην του χαρὰν ἐκεῖ ὅλα τὰ ἀπολεσθέντα ἀπὸ τόσου καιροῦ ἐμπορεύματα δι' ὧν ὁ προνοητικὸς ὑπηρέτης ἐσκόπει νὰ ἱδρύσῃ μυστικὸν ὑποκατάστημα.

×

ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΦΥΓΟΔΙΚΩΝ

Κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον συνελήφθησαν καθ' ὅλην τὴν περιφέρειαν Τρικκάλων περὶ τοὺς 8 φυγόποινοι καὶ φυγόδικοι.

Ἐν Ζακύνθῳ προσῆλθον μόνοι των τῇ εἰσαγγελείᾳ ὁ φυγόδικος Ἰω. Ἀγαλλιανὸς κατηγορούμενος ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀνθρωποκτονίας.

×

ΦΟΝΟΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΠΑΡΧΙΑΙΣ

Εἰς τὸ χωρίον Βίγλα τοῦ δήμου Κορώνης ὁ Δημ. Πουνάρας συμπλακεὶς μετὰ τοῦ Δ. Ἀθανασοπούλου τὸν ἐφόνευσε διὰ πυροβόλου ὅπλου. Ἡ συμπλοκὴ προῆλθεν ἕνεκα μικρᾶς κλοπῆς ἥτις ἐγένετο εἰς τὸ ποίμνιον τοῦ πρώτου.

Ἐν Καρτερολίῳ τοῦ δήμου Εὔας οἱ Ὀδ. καὶ Στ. Χριστόπουλοι ἔκλεψαν ποσότητά τινα προβάτων ἐκ τοῦ ποιμνίου τοῦ Ἀναστ. Σταθοπούλου, ἅτινα ὡδήγησαν παρὰ τὴν θέσιν Κοκκίνου· πληροφορηθεὶς τὸ συμβὰν ὁ κύριος τῶν προβάτων Ἀναστ. Σταθόπουλος, μετέβη ἐκεῖσε ὅπως τὰ ζητήσῃ ἀλλ' οἱ κλέπται ἀντὶ νὰ τοῦ δώσουν τὰ πρόβατά του ἐφράντισαν νὰ τὸν φιλοδωρήσουν μίαν καλὴν κουμπουριὰν ἐξ ἧς ἔπεσεν ἄπνους ὁ δυστυχής· οἱ δράσται συνελήφθησαν.

×

ΑΝΕΥ ΤΙΤΛΟΥ

Ὑπὸ τοῦ ἀστυνόμου κ. Φάνου κατεσχέθη χθὲς περὶ τὴν 1 καὶ 1/2 ὀκὰν καπνὸς λαθρεμπορικὸς εἰς χεῖρας τοῦ Νικολ. Λιμποχόβα.

* * *

Ἐν τῷ χωρίῳ Χρύνη παρὰ τὴν κοίτην τοῦ ποταμοῦ Ἐρημίτσης εὑρέθη πτῶμα ἀνθρώπου ἄνευ ποδῶν καὶ χειρῶν, εἰκάζεται ἔγκλημα.

ΑΙ ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΚΑΙ Η ΧΙΛΗ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βαλπαραΐζου ἡ καταδύθυσις τοῦ «Βαλτιμόρε» προσείλκυσε τὴν προσοχὴν τοῦ Συνεδρίου καὶ προὐξένησεν πολλὴν δυσαρέσκειαν. Ὁ δικαστὴς Φόστερ, ὅστις διενεργεῖ μυστικὰς ἀνακρίσεις διὰ τὴν κατὰ τῶν ναυτῶν τοῦ Βαλτιμὼρ ἐπίθεσιν, ἐπεκύρωσε τοὺς ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου Σχλὲϋ προταθέντας ὅρους, καθ' οὓς καὶ ἀμερικανοὶ ναῦται θὰ προσέλθωσι νὰ μαρτυρήσωσιν εἰς τὴν ἀνάκρισιν. Καὶ αὐτὸς συγκατατίθεται εἰς τὴν παρουσίαν ἀξιωματικοῦ τινος τοῦ Βαλτιμὼρ κατόχου ὅμως τῆς Ἱσπανικῆς γλώσσης. Ὁ δικαστὴς Φόστερ ᾐτήσατο παρὰ τοῦ πλοιάρχου Σχλὲϋ διὰ τοῦ προξένου τῆς Ἀμερικῆς κ. Κρῆυ ὅπως εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς ναύτας τοὺς κατὰ τὴν τελευταίαν συμπλοκὴν πληγωθέντας ἐπιτραπῇ νὰ καταθέσωσι καὶ αὐτοὶ τὴν μαρτυρίαν των.

Ὁ πλοίαρχος Σχλὲϋ ἀπεκρίθη ὅτι οἱ τραυματίαι δέον πρῶτον νὰ ἀνακτήσωσι τὴν ὑγείαν των, καὶ ἐπέμενεν ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ «Βαλτιμόρε» οὓς αὐτὸς ἤθελεν ἐκλέξει, πρέπει νὰ εἶνε παρόντες κατὰ τὰς καταθέσεις τῶν ναυτῶν.

Κατὰ τηλεγράφημα δὲ ἀνταποκριτοῦ πρός τινα ἐφημερίδα τῆς Νέας Ὑόρκης, ἐν συνεντεύξει ἣν ὁ ἀνταποκριτὴς οὗτος ἔσχε μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Χιλῆς Σίνιωρ Μάττω, ὁ τελευταῖος οὗτος παρίσταται ὡς εἰπὼν ὅτι ἦτο τῆς γνώμης ὅτι οἱ ἐν Σαντιάγῳ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν νομίζουσιν ὅτι ἠδύναντο νὰ ὑπαγορεύωσιν εἰς τὴν Χιλὴν τί πρέπει αὕτη καὶ τί δὲν πρέπει νὰ πράττῃ. Ἡ στάσις ὅμως αὕτη ἣν ἔλαβον αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἶνε ἐπισφαλής. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰς ποικίλλας διαδόσεις ὅτι ἡ νῦν Κυβέρνησις τῆς Χιλῆς δυσμενῶς διάκειται πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, εἰσὶ καθ' ὁλοκληρίαν ψευδεῖς. Ὅταν ἐγνώσθησαν αἱ λεπτομέρειαι περὶ τῶν λαβόντων χώραν ἀφ' ὅτου τὸ συμβούλιον ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ Βαλμασέδα, ὁ λαὸς ἀμφοτέρων τῶν κρατῶν ὤφειλε νὰ κληθῇ ὅπως κρίνῃ. Ἡ αἴτησις τοῦ πλοιάρχου Σχλὲϋ ὅπως ἀξιωματικός τις τοῦ Βαλτιμόρε ᾖ παρὼν κατὰ τὰς ἀνακρίσεις διὰ τὰς ἐν Βαλπαραΐζῳ ταραχάς, ὅλως ἀντιβαίνει πρὸς τὴν διαδικασίαν τῆς Χιλῆς.

Οὔτε ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ κράτους, οὔτε τὸ Συνέδριον ἠδύναντο νὰ ἐπιβάλωσιν εἰς δικαστὴν κακουργιοδικείου νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν παρουσίαν ξένου εἰς μυστικὴν ἀνάκρισιν. Ἐφαίνετο εἰς τὴν διάκρισιν αὐτοῦ τοῦ δικαστοῦ ἐξεταζομένου μάρτυρος τινος, νὰ ζητηθῇ ἡ ἐπέμβασις ἢ ἡ παρουσία εἰδήμονος. Πάντα τὰ ἔθιμα ταῦτα, σχετιζόμενα πρὸς τὴν διαδικασίαν, τῆς Χιλῆς διεβιβάσθησαν πρό τινος εἰς τὸν κύριον Ἔγκαν. Οὗτος, διαλεγόμενος πρὸς τὸν αὐτὸν ἀνταποκριτὴν εἶπεν ὅτι ὅλαι αἱ ἀνταποκρίσεις τῶν πολιτικῶν προσφύγων, ἐν τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διῆλθον διὰ τῶν χειρῶν του καὶ ἀνεγνώσθησαν προσεκτικῶς, ὁ αὐτὸς δὲ κανών, εἶπεν, ἐτηρήθη ὑπ' αὐτοῦ ὅτε ἐπροστάτευε τοὺς πρόσφυγας τοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τῆς ὀργῆς τοῦ Βαλμασέδα.

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Νόμιμοι φιλοφρονήσεις» ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ 8ῃ σελίδι τοῦ παρόντος φύλλου ἄνευ τῆς ἀδείας καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τῆς Συντάξεως διήγημα τι ὅλως κακογραμμένον καὶ ἀδιόρθωτον· ἐπειδὴ δὲ ἡ 8η σελὶς μετὰ τῆς 1ης, 4ης καὶ 5ης ἀπαρτίζουσι τὸ ἥμισυ τοῦ φύλλου ἐκτυποῦται πρῶτον, κατόπιν τὸ ἕτερον ἥμισυ, δὲν ἐπροφθάσαμεν νὰ ἀποβάλωμεν αὐτό.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς θέσιμον εἰς τόμους, ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται, οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρετρίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ ῥίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύνανται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἄστοχος φθορά.

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

—

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Οἱ σύμβουλοι τοῦ Στέμματος

—

(Συνέχεια)

Ἰδιωτικὰ καὶ προσωπικὰ νομοσχέδια στηρίζονται ἐπὶ «ἀναφορῶν» ἐὰν δὲ ἐπηρεάζωσι τὰς γαίας ἢ τὴν ἰδιοκτησίαν τινός, ὁ σκοπὸς αὐτῶν δέον νὰ γνωστοποιῆται διὰ τῶν ἐφημερίδων. Παραπέμπονται εἰς ἐπιτροπήν, ἐπιφορτιζομένην νὰ ἐξετάζῃ τὰς διατάξεις αὐτῶν· ἐνώπιον δ' αὐτῆς δύνανται νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐκεῖνοι οἵτινες ἐνδιαφέρονται ἢ ἐπηρεάζονται ὑπ' αὐτῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει εἰς τὸ κοινοβούλιον ἔκθεσιν, καὶ τὰ νομοσχέδια ψηφίζονται ἢ ἀπορρίπτονται καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ δημόσια νομοσχέδια.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς συνόδου ὁ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργὸς ὑποβάλλει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κράτους εἰς τὸ κοινοβούλιον. Περιέχει δὲ οὗτος προϋπολογισμὸν τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κράτους διὰ τὸν στρατόν, τὸ ναυτικόν, τὴν πολιτικὴν ὑπαλληλίαν κτλ. καὶ τοὺς προτεινομένους τρόπους πρὸς ἐξεύρεσιν αὐτοῦ διὰ φορολογίας ἢ δι' ἄλλου τρόπου. Ἡ διάρκεια τοῦ ὑπουργείου συχνάτατα ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς ὀρθότητος καὶ τῆς ὑγιοῦς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ. Τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν ψηφίζεται ὑπὸ τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων, καὶ αἱ μέθοδοι πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν ἀναγκαίων πόρων ἐξετάζονται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ὁλοκλήρου τῆς βουλῆς, ὀνομαζομένης «Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐξεύρεσιν χρηματικῶν πόρων», καὶ ὁ τρόπος καθ' ὃν δέον νὰ δαπανηθῇ τὸ ποσὸν ἐκεῖνο συζητεῖται λεπτομερῶς ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν παροχῶν ἐπιτροπῆς, ἐν ᾗ τὰ μέλη τοῦ κοινοβουλίου ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ἐρωτῶσι περὶ τῆς χρήσεως ἑκάστου κονδυλίου. Ὁ ἁρμόδιος δὲ ὑπουργός, εἰς οὗ τὸ τμῆμα ἀναφέρεται ἡ πίστωσις, ἀπαντᾷ εἰς πᾶσαν τοιαύτην ἐρώτησιν. Αἱ ὑπὸ τῆς τῶν παροχῶν ἐπιτροπῆς λαμβανόμεναι ἀποφάσεις περιλαμβάνονται ἐν τῷ περὶ τῆς χρήσεως ἑκάστου κονδυλίου νομοσχεδίῳ, ὅπερ στέλλεται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν τῶν λόρδων βουλήν. Ἡ βουλὴ δὲ αὕτη ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀπορρίψῃ τοῦτο, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νὰ μεταβάλῃ αὐτό. Ἡ ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου τούτου συνήθως ἀποτελεῖ τὴν τελευταίαν τῆς συνόδου πρᾶξιν.

Ἡ ἐπιψήφισις τοῦ περὶ ἀνταρσίας νομοσχεδίου, εἶνε ὡσαύτως μία τῶν ἐνιαυσίων ἐργασιῶν τοῦ κοινοβουλίου. Ἄλλοτε ὁ ἡγεμὼν συχνάκις μετεχειρίζετο τὸν στρατὸν πρὸς περιστολὴν τῶν ἐλευθεριῶν τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ. Πρὸς πρόληψιν πάσης τοιαύτης καταχρήσεως, ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν συνειθίζεται νὰ ψηφίζωνται οἱ ἀπαιτούμενοι στρατιωτικοὶ νόμοι οἱ ἀφορῶντες εἰς τὴν πειθαρχίαν καὶ εἰς τὴν τάξιν τοῦ στρατοῦ δι' ἓν μόνον ἔτος καὶ ἀνανεῶνται διὰ τὸ ἑπόμενον. Ἐὰν συμβῇ τι παρεκώλυε τὴν ἔγκαιρον ἐπιψήφισιν τοῦ περὶ ἀνταρσιῶν νομοσχεδίου ὁλόκληρος ὁ στρατὸς τῆς Μεγ. Βρεττανίας ἤθελε πράγματι διαλυθῆ. Οἱ περὶ ἀνταρσιῶν νόμοι περιλαμβάνονται νῦν ἐν τῷ περὶ πειθαρχίας καὶ τῆς τάξεως τοῦ στρατοῦ νόμῳ τοῦ 1879, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἀνανεοῦται ἐνιαυσίως διὰ νόμου, καὶ οὗτινος θέλω μνημονεύσει παρακατιών.

Παρατηρητέον ὅτι τὰ μέλη τοῦ κοινοβουλίου δὲν δύνανται νὰ παρακαθηνται ἢ νὰ διδῶσι ψῆφον ἐν αὐτῷ, ἐπὶ ποινῇ πεντακοσίων λιρῶν πρὶν ἢ δώσωσι τὸν κεκανονισμένον ὅρκον. Ἄλλοτε τὰ μέλη ὤφειλον νὰ δώσωσι τρεῖς ὅρκους, ἤτοι τὸν τῆς πίστεως πρὸς τὸν ἡγεμόνα, τὸν τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς πνευματικῆς ὑπεροχῆς τοῦ ἡγεμόνος καὶ ὅτι ἔσονται κατὰ τῶν ἀξιώσεων τῶν Στουάρτων.

Μετὰ ταῦτα εἷς μόνον ὅρκος ὡρίσθη διὰ τοὺς διαμαρτυρομένους ἀντὶ τῶν προμνημονευθέντων τριῶν Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ὅρκος οὗτος περιεῖχε τὰς λέξεις «ἐπὶ τῆς ἀληθινῆς πίστεως τοῦ χριστιανοῦ», ἐθεωρήθη ὡς λίαν καταπιεστικὸς δι' ἐκείνους οἵτινες δὲν ἦσαν χριστιανοί, καὶ ἰδίως διὰ τοὺς Ἰουδαίους. Ἐπὶ τέλους διὰ νόμου ψηφισθέντος κατὰ τὸ ἔτος 1868, εἷς ὅρκος ὡρίσθη διὰ τοὺς ὀπαδοὺς παντὸς θρησκευτικοῦ δόγματος, τῶν προμνημονευθεισῶν λέξεων παραλειφθεισῶν ἀπ' αὐτοῦ. Ἔχει δὲ οὗτος ὡς ἑξῆς «Ὀμνύω, ὅτι ἔσομαι πιστός, καὶ θέλω τηρήσει ὑποταγὴν εἰς τὴν Α.Μ. τὴν βασίλισσαν Βικτωρίαν, τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους αὐτῆς τοὺς ἀναγνωριζομένους ὑπὸ τοῦ νόμου. Ὁ Θεὸς εἴη μοι βοηθός». Οἱ κουάκεροι, οἱ μοραυοὶ οἱ σχισματικοὶ καὶ ἄλλοι, οἵτινες ἐκ λόγων συνειδήσεως ἀποστέργουσι τὴν ὁρκοδοσίαν, ἔχουσι νῦν τὸ δικαίωμα νὰ διδῶσι διαβεβαίωσιν ἢ νὰ ποιῶνται διακήρυξιν, ἀντὶ νὰ διδῶσιν ὅρκον. Ἡ εἰδικὴ ὅμως ἐπιτροπὴ ἡ διορισθεῖσα τῇ 3ῃ Μαΐου 1880 ἐγνωμάτευσεν, ὅτι ἐκεῖνοι οἵτινες κατὰ τὰς διατάξεις νόμων τινῶν δικαιοῦνται νὰ ποιῶνται ἐπίσημόν τινα διακήρυξιν ἀντὶ νὰ διδῶσιν ὅρκον, ἐν τοῖς δικαστηρίοις δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ πράττωσι τὸ αὐτὸ ἐν τῇ βουλῇ τῶν κοινοτήτων. Ἡ γνωμοδότησις δὲ αὕτη τῆς ἐπιτροπῆς στηρίζεται ἐπὶ τοῦ «περὶ βουλευτικῆς ὁρκοδοσίας νόμου τοῦ 1866». Ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου ὡς καὶ παντὸς ἄλλου τυχαίως ἀνακύπτοντος καὶ σχέσιν ἔχοντος πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ κοινοβουλίου ἢ μὴ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ νόμου, ἀπόκειται, ὡς εἰκὸς εἰς αὐτὸ τὸ κοινοβούλιον.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς συνόδου, αἱ συνεδριάσεις τοῦ κοινοβουλίου ἀναβάλλονται, ἢ ἐν ἀνάγκῃ ἡ βουλὴ τῶν κοινοτήτων «διαλύεται» εἴτε ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, ὅτε ἀπαγγέλλεται ὁ βασιλικὸς λόγος, ἀνακεφαλαιῶν τὰ κατὰ τὴν σύνοδον πεπραγμένα, περιγράφων τὴν κατάστασιν τῶν δημοσίων πραγμάτων καὶ ἐκφράζων εὐχαριστίας πρὸς τὴν βουλὴν τῶν κοινοτήτων διὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν χορηγηθέντων χρηματικῶν πόρων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Τὸ ἐθνικὸν χρέος

Τὸ ἐθνικὸν χρέος ἀπαρτίζεται ἐκ ποσῶν δανεισθέντων παρὰ τῆς κυβερνήσεως πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἀνεπαρκείας τῶν προσόδων. Κάρολος ὁ Β'. ἦτο ὁ πρῶτος τῆς Μεγάλης Βρεττανίας βασιλεύς, ὅστις κατὰ τὸ 1660 ἐδανείσθη χρήματα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐθνικῆς πίστεως. Κατὰ τὴν παραίτησιν Ἰακώβου τοῦ Β'. τῷ 1688, τὸ δημόσιον χρέος ὑπερέβαινε τὰς 600.000 λιρῶν. Ἀλλ' ἱδρυτὴς τοῦ συστήματος ἦτο ὁ διάδοχος αὐτοῦ. Ἡ μεταπολίτευσις, καὶ ἡ μετὰ ταῦτα ἐξορία τοῦ οἴκου τῶν Στουάρτων περιέπλεξε τὴν Ἀγγλίαν εἰς μακρὸν καὶ δαπανηρὸν πόλεμον πρὸς τὸν Λουδοβῖκον 14ον βασιλέα τῆς Γαλλίας, ὅστις ὑπέθαλπε τὰ συμφέροντα τοῦ ἐξορισθέντος ἄγγλου ἡγεμόνος. Ὁ θρόνος τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ Γουλιέλμου 3ου οὐδόλως ἦτο ἐξησφαλισμένος. Μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ μερὶς Ἄγγλων διετέλει εἰσέτι πιστὴ πρὸς τὸν Ἰάκωβον 2ον, ὡς τὸν νόμιμον βασιλέα, καὶ πολλοὶ ἄλλοι μόλις ἠνείχοντο τὸν πραγματικὸν ἡγεμόνα. Χρηματιστικὰ ποσὰ πολὺ μείζονα τῶν συνήθων τῆς χώρας προσόδων ἦσαν ἀπαραίτητα διὰ τὰς μεγάλας δαπάνας τοῦ πολέμου, ὃν οἱ Ἄγγλοι ἠναγκάσθησαν ν' ἀναλάβωσιν ὑπὲρ τῆς θρησκείας καὶ τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν· ἐθεωρήθη δὲ ὡς μεγίστους συνεπαγομένη κινδύνους ἡ διὰ τῆς ἐπιβολῆς νέων φόρων ἐξεύρεσις τῶν ἀπαραιτήτων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πόρων.

Τὰ συμφέροντα τοῦ Λουδοβίκου ἐταυτίζοντο πρὸς τὰ τοῦ Ἰακώβου, καὶ δὲν ἠδύνατο τις νὰ ἐλπίζῃ, ὅτι οἱ ὀπαδοὶ τούτου ἤθελον ἀγογγύστως ἀνεχθῆ τοὺς βαρεῖς φόρους, οἵτινες ἦσαν προωρισμένοι εἰς τὸ νὰ χορηγήσωσι τὰ μέσα πρὸς καταστροφὴν τῶν τιμαλφεστάτων αὐτῶν ἐλπίδων. Ὅθεν ἀπεφασίσθη νὰ συνομολογηθῇ ἐπὶ τόκῳ δάνειον, ἀποδοτέον εἰς τοὺς δανειστάς, ὅτε οἱ τῆς χώρας πόροι ἤθελον εἶνε ἐν ἀνθηροτέρᾳ καταστάσει. Ἀλλ' ἕνεκα τῶν συνεχῶν πολέμων, αἱ ἀνάγκαι τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ὁσημέραι ηὔξανον, καὶ δάνεια ἐπὶ δανείων ἀλληλοδιαδόχως συνήπτοντο.

Πρὸς τιμὴν ὅμως τῆς Ἀγλίας ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἀνὰ πᾶν διάλειμμα εἰρήνης πᾶσα κατεβάλλετο προσπάθεια πρὸς ἐλάττωσιν τῶν δημοσίων χρεῶν.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΜΩΝΙΔΗΣ
ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ
Ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 12
Δέχεται ἀπὸ τὰς 8—12 π. μ. καὶ 2—5 μ. μ.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

—

Ἡ πρώτη ἔκθεσις ἐπὶ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους περιέχει πρόσθετόν τινα πληροφορίαν πρὸς ὅ,τι εἶχε τέως δημοσιευθῆ· φαίνεται, καί τοι ὁ θῆλυς πληθυσμὸς παρουσιάζει πλειονότητα ἐξ 899,778 ψυχῶν, ὁ ἄρρην ὅμως παρίστα πλείονας γεννήσεις τῶν τοῦ θήλεος. Ἡ φαινομενικὴ διαφορὰ προκύπτει ἐκ τοῦ ὅτι οἱ ἄρρενες εἰσὶ μᾶλλον ὑποκείμενοι εἰς τυχαίους θανάτους, διότι τρεῖς ἄρρενες ἐπὶ ἑκάστου θήλεος ἐκπατρίζονται, καὶ ὅτι οὗτοι ὑπηρετοῦντες εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς καὶ τὸ ναυτικὸν ὡς καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν ἐμπόριον δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν. Ἂν ἀφαιρέσητε τὰ αἴτια ταῦτα θὰ ὑπάρχει εἷς σύζυγος δι' ἑκάστην γυναῖκα· τὸ δὲ κύριον αἴτιον εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετηρίδα εἶνε ἡ μικρὰ ὑπεροχὴ τῶν γεννήσεων ἐπὶ τῶν θανάτων, ἤτοι ἡ φυσικὴ αὔξησις εἶνε μικροτέρα. Ἡ προσπάθεια δὲ ὅπως γείνῃ ἀκριβὴς ἀπογραφὴ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν οἰκογενειῶν, δὲν ὑπῆρξεν ἀκαρύντως ἐπιτυχής· κατὰ προσέγγισιν ὅμως φαίνεται ὅτι ὑπάρχουν ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Οὐαλλίᾳ ἓξ ἑκατομμύρια οἰκογενειῶν, ἤτοι αὐξήσεις ἡμίσεως ἑκατομμυρίου ἐπὶ τῶν τελευταίων δέκα ἐτῶν ὁ δ' ἀριθμὸς τῶν ἀκατοικήτων οἰκιῶν ἐν Λονδίνῳ, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ «Ἄστει», ὅπερ περιέχει 5,819 τοιαύτας, εἶνε 557,134.

Καί τοι ἡ γενικὴ τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους ἀπογραφὴ δεικνύει ὅτι ὁ μόνιμος πληθυσμὸς τοῦ Ἄστεως τοῦ Λονδίνου ἐξακολουθεῖ μειούμενος, τὰ ἀποτελέσματα ὅμως τῆς ἡμερησίας ἀπογραφῆς τοῦ Ἄστεως ἀποδεικνύουσι ὅτι τοῦτο ὡς πολυάσχολον κέντρον εἶνε πολὺ μᾶλλον πολυπληθέστερον ἕνεκα τῶν καθημερινῶν ἐργατῶν ἢ ὅσον ἦτο πρὸ δέκα ἐτῶν. Ἀναφέρεται δ' ὅτι τὴν 27ην τοῦ τελευταίου Ἀπριλίου, ὁπότε ἐγένετο ἡ ἡμερησία ἀπογραφή, ὁ ἀριθμὸς τῶν εὑρεθέντων ὡς ἐργαζομένων ἐν τῷ Ἄστει συνέκειτο ἐκ 301,381, ἀριθμὸς ὑπερέχων ἐκεῖνον τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1881 κατὰ 40,320 ψυχάς. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν γυναικῶν τῶν ἐργαζομένων ἐν τῷ Ἄστει κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ηὔξησε ἀπὸ 44,179 τὸ 1881 εἰς 50,416 τὸ 1891, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν παίδων, ἡλικίας μικροτέρας τῶν δεκαπέντε ἐτῶν ηὔξησεν ἀπὸ 19,235 εἰς 21,505. Ἐὰν δὲ εὑρίσκωνται τινὲς παρανοοῦντες ἐπίσης τὴν ἀληθῆ σπουδαιότητα τῆς ἀξιοσημειώτου μειώσεως ἐν τοῖς ἀριθμοῖς τοῦ μονίμου πληθυσμοῦ τοῦ Ἄστεως κατὰ τὰς ἐσχάτως παρεμπιπτούσας περιόδους, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἡμερησίας ἀπογραφῆς δύναται νὰ φανῇ χρήσιμον καὶ νὰ παρέξῃ ἀπόδειξιν ὅτι μείζονος αὐξανούσης ἐνεργητικότητος τοῦ σμήνους τούτου τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου· συμπεραίνοντες δ' ὅτι τὸ παραδεδειγμένον σύστημα τῆς παραδοχῆς τῶν νεωτέρων ἡμερησίων ἀπογραφῶν εἶνε πρακτικῶς τὸ αὐτὸ μὲ τὸ παραδεχθὲν τὸ 1881, ἐννοοῦμεν ὅτι τὰ ἀποτελέσματα δὲν φαίνονται ἄμοιρα ἐνδιαφέροντος στατιστικῆς, καί τοι ἡ πρακτικὴ των ὠφέλεια εἶνε διπλασία σχεδόν. Σημειοῦται δ' ὅτι ἡ δαπάνη τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἀπογραφῆς, ἥτις ἐπιβαρύνει τὸ Ἄστυ ἀναβαίνει ἤδη εἰς 1,200 λίρας στερλίνας, καὶ διὰ νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἐὰν ἡ ἐθνικὴ τῶν Ἄγγλων ἀπογραφὴ ὑπῆρξεν ἐπίσης δαπανηρὰ ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ, αἱ δαπάναι της πρὸς περισυλλογὴν αὐτῆς ὑπερέβη τὰς 900,000 λίρας στερλίνας. Ἡ τοῦ Ἄστεως λοιπὸν ἡμερησία ἀπογραφὴ εἶνε προφανῶς δαπανηρὰ ἐπιχείρησις.

*
* *

Τραπεζογραμμάτια ἐκ σατέν. — Διατηροῦνται μέχρι τῆς σήμερον ἐν διαφόροις εὐρωπαϊκοῖς μουσείοις εὐάριθμα τραπεζογραμμάτια φέροντα χρονολογίαν 1798, ἐν μέρει τετυπωμένα, ἐν μέρει δὲ ὑφασμένα ἐπὶ κυανῆς ταινίας σατὲν τοῦ ἐκλεκτοτάτου εἴδους. Τὰ τραπεζογραμμάτια ταῦτα δὲν ἐτίθεντο εἰς κυκλοφορίαν, ἀλλ' ἐτυποῦντο δι' ἰδιαιτέραν χρῆσιν. Τὸ μᾶλλον δ' ἐκ τούτων ἐπεξειργασμένον εἶνε τὸ ἑκατονταρούβλιον γραμμάτιον τῆς Ρωσσίας, ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς αὐτοκρατείρας Αἰκατερίνης, πολυτελέστατον τεμάχιον χάρτου πλατὺ κατὰ τέσσαρας δακτύλους καὶ μακρὺ κατὰ δέκα κοσμούμενον δὲ ὑφ' ὅλων τῶν χρωμάτων τῆς ἴριδος ἀναμίξ. Ἐν τῷ κέντρῳ, φαεινῶς ἐξαιρομένη, ὑπάρχει μεγάλη καὶ ὡραία ὡραίως ἐκτετυπωμένη εἰς μέλαν χρῶμα κορωνὶς τῆς αὐτοκρατείρας Αἰκατερίνης Α'. Τὰ τραπεζογραμμάτια ἐν Αὐστροουγγαρίᾳ ἐκτυποῦνται εἰς δύο γλώσσας· ἐπὶ τοῦ ἑνὸς μέρους τὸ γραμμάτιον εἶνε εἰς Γερμανικὴν γλῶσσαν, ἐνῷ ἐπὶ τοῦ ἑτέρου ἀναγινώσκει τις εἰς οὑγγρικὴν γλῶσσαν χάριν τῶν μαγυάρων.

*

Δηλητηριώδεις γυναῖκες. — Αἱ τοιούτου εἴδους γυναῖκες εἰς ἀρχαίους χρόνους ἀπετέλουν εἰδικὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ἰνδικοῦ πολιτισμοῦ· ἐπὶ μακρὸν χρόνον δηλ. τρώγουσαι κατὰ μικρὰς δόσεις δηλητήριον, ἐκέκτηντο ἐπὶ τέλους τὴν δύναμιν νὰ φονεύωσι πάντας τοὺς ἐρχομένους εἰς ἐπαφὴν μετ' αὐτῶν. Εἰς ποίαν ἐκ τῶν δύο τάξεων εἰς ἃς ὁ Σουσρούτας διαιρεῖ τὰ δηλητήρια — εἰς τὸ φυτικὸν καὶ ὀρυκτολογικόν, ἢ εἰς τὸ ζωϊκόν,— αἱ γυναῖκες αὗται ὤφειλον τὰ ἀπαίσια δῶρόν των, δὲν ἐξηκριβώθη. Ὁ ἀνωτέρω συγγραφεὺς οὐδεμίαν ἔχει ἐν τούτοις ἀμφιβολίαν περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ γεγονότος τούτου. Ὁ γερμανὸς δὲ Σταϊνσνάϊδερ ἐν τῷ ἔργῳ του «Τοξικολογικαὶ συγγραφαὶ περὶ Ἀράβων μέχρι τέλους τῆς 13 ἑκατονταετηρίδος» ἀποσπᾷ ἀπὸ τοῦ Hawi of Rhazos τὸ ἀκόλουθον χωρίον: «Ὅτε οἱ Αἰθίοπες (Ἰνδοὶ) θέλουσι νὰ φονεύσωσι τοὺς ἄρχοντάς των, τρέφουσι κόρας μὲ δηλητήριον· ὁ καὶ ὁ σίελος αὐτῶν εἶνε φθοροποιὸς εἰς τὰς ὄρνιθας καὶ ἄλλα ζῷα, αἱ μυῖαι δὲ ἀποφεύγουσιν αὐτάς.» Τὸ ὅλον θέμα ἀποτελεῖ περίεργον σελίδα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἰατρικῆς.

19 ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ—ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Τὰ τέσσαρα Ἀλεξητήρια.

(συνέχεια).

Οἱ μέλανες τῆς Ζιδρὲς ὀφθαλμοὶ ἐλάλουν, ὥσπερ λαλεῖ ἡ γλῶσσα. Μετὰ πόσης ἀπληστίας ἐλάμβανε σημειώσεις καὶ ἐναπεταμίευεν εἰς τὴν μνήμην της ὅλα ταῦτα! Ἐπὶ τῶν ἠλεκτροφαῶν παρειῶν της διεχέετο ἐνίοτε πρόσκαιρον ἐρύθημα, ἀποτέλεσμα τοῦ ἐκ τῆς καρδίας πρὸς τὸν ἐγκέφαλον ἀναβιβαζομένου αἵματος· ἐρύθημα ὅπερ ὡς μικρὸς ἀχνὸς ἐπὶ κατόπτρου στεγνούμενος πάλιν ἐγίνετο ἄφαντον ἐγκαταλεῖπον τὴν ἐπαγωγὸν αὐτῆς φυσιογνωμίαν εἰς τὸ τέλειον διαυγές της, εἰς τὴν φυσικὴν διάλαμψιν τῶν ζωηροτέρων χαρακτηριστικῶν, ἀφ' ὅσα ἠδύνατο τις νὰ ἀπαντήσῃ καὶ ἅτινα, ἄνευ ὑπερβολῆς, ἠδύναντο νὰ διατρανώσωσι καὶ μακρὰν αὐτῆς τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ της σφοδρὰ πάθη.

Ἡ Ζιδρὲ ἠκροᾶτο ὀρθία τὸ πρῶτον μάθημα τῆς νυκτὸς ἐκείνης, ἅμα δὲ ὁ ἰατρὸς ἐτελείωσεν, ἔσπευσε παραυτα νὰ τὸν ἐναγκαλισθῇ, νὰ τὸν κολακεύσῃ καὶ καθήσῃ πλησίον του, ἐπεξεργαζομένη μεθ' ὁρμῆς καὶ ἐπιμελείας τὰ ἀντιφάρμακα, περιτυλίσσουσα ταῦτα μὲ ῥάκη εἰς χαρτία, γράφουσα σημειώσεις καὶ κρύπτουσα ὅλα ἐντὸς τοῦ ἐπιστηθίου της.

Πᾶσα νεαρὰ ἰδιοσυγκρασία φέρει τὸν χαρακτῆρα αὐτῆς τουτέστι κατοικεῖται ὑφ' ἑνὸς ἀγαθοῦ καὶ ὑφ' ἑνὸς κακοῦ πνεύματος, εἶπε ποτε περιώνυμός τις φυσιογνωμιστής· ὅσον ἀνδριζόμεθα, κατὰ τοσοῦτον ταῦτα πεισματωδέστερον διαμάχονται ἐν ἡμῖν, ὅθεν καὶ ἀπαντῶμεν τὰς τόσας ποικίλας φάσεις τοῦ χαρακτῆρός μας, τὰ τόσα παράδοξα, δηλ. ἀγαθοεργίας ἐκ τῶν συστηματικῶν κακῶν καὶ κακίας ἐκ τῶν ἐγνωσμένων ἀγαθοεργῶν. Ὁ βίος μας, τῇ ἀληθείᾳ, τί ἕτερόν ἐστι ἢ συνέπεια τῆς ἥττης ἢ τῆς νίκης ἐντὸς τοῦ ἑαυτοῦ μας τοῦ ἑνὸς τῶν δύο τούτων πνευμάτων; Διατί λέγομεν, οἱ ἄνθρωποι πρὶν γηράσωσιν εἰς διαφόρους ἀνθρώπους μεταβάλλονται; Ἀλλ' ὅταν δυστυχῶς ἐκ τῆς τρυφεροτέρας ἡλικίας μας ὑπερτερήσῃ τὸ κακὸν πνεῦμα, τότε οὔτε οἱ νόμοι, οὔτε αἱ ποιναί, οὔτε ἡ ἰδία καταφρόνησις ὑπὸ τῆς κοινωνίας δύνανται πλέον νὰ ἐπαναγάγωσιν εἰς ζωὴν τὸ νεκρωθὲν ἀγαθὸν πνεῦμα· τότε μεταβαλλόμεθα εἰς αὐτόχρημα διαβόλους, γινόμεθα ὄργανα τοῦ οὐρανοῦ ὑπηρετοῦντα τὴν ἐγκόσμιον κόλασιν. Ἐκ τούτων τῶν διαβόλων πηγάζουσι πάλιν τῶν μεταγενεστέρων αἱ μεγάλαι κοινωνικαὶ βελτιώσεις. Οὗτοι δὲ οἱ διάβολοι εἰσὶν οἱ τρομερώτεροι πάντων, καθότι ἀφανεῖς, περιβεβλημένοι μὲ κάλλος, παιδείαν, συμπεριφοράν, τὰ τρία δηλ. φαεινότερα σέλαα τοῦ πολιτισμοῦ, δελεάζουσι καὶ τοὺς ἐμπειροτέρους, ἵνα περιπλεχθῶσιν εἰς τὰς παγίδας των.

Ἡ Ζιδρὲ εἶχε τὴν γλῶσσαν τῆς Καλυψοῦς· ἡ ἄφθονος ἡ λεπτοθριξ καὶ ἡ ἐλλεβόρου μελανότης ἔχουσα κόμη της κατέρρεεν εἰς ἀφθονωτέρους βοστρύχους περὶ τοὺς ὤμους καὶ τὸν τράχηλον αὐτῆς.

«Μικροτέρα ἡ κεφαλὴ μᾶλλον πνευματωδεστέρα,» λέγει ὁ Ἀριστοτέλης. Ἡ κεφαλὴ τῆς Ζιδρὲς ἂν καὶ συμμετρική, ἦτο μικρὰ διὰ ὑψηλὸν ἀνάστημα, ὅπερ ἦτο τὸ ἰδικόν της. Ὅση περισσοτέρα ποσότης ἐγκεφάλου περικλείεται εἰς τὸ κρανίον μας κατὰ τοσοῦτον ὁ νοῦς ἡμῶν ὑπερτερεῖ τὸν τῶν ἄλλων, ὅθεν καὶ παρετηρήθη, ὅτι τὰ ὀλιγωτέρον ἐγκέφαλον ἔχοντα ζῷα εἶνε τὰ μωρότερα.» Πλὴν τοῦτο σαθρῶς ὑποστηρίζει τὴν δοξασίαν τοῦ Γκάλεν καὶ τοῦ Χάρο, ὅτι αἱ μεγάλαι καὶ θεωρητικαὶ κεφαλαὶ εἰσὶ καὶ αἱ πνευματωδέστεραι, διότι παρατηρήθη ὅτι εὑρίσκεται μέτωπον ἢ παραπλήσιον τοῦ ἡμισφαιρικοῦ σχήματος ἀσθενὲς εἶνε μᾶλλον καὶ ἀσθενοῦς σκέψεων· παριστικὸν συνεσταλμένον δέ, στενὸν καὶ λεῖον ὡς τὸ τῆς Ἀθιγγάνης, μαρτυρεῖ τὴν ἀντίληψιν, τὴν σταθερότητα τοῦ φρονήματος καὶ τὴν ἔντασιν τοῦ μνημονικοῦ.

Οἱ κυανοῖ καὶ οἱ μέλανες ὀφθαλμοὶ θεωροῦνται οἱ ὡραιότεροι πάντων, οἱ μέλανες, διότι εἶνε ἐκφραστικώτεροι καὶ οἱ διαπεραστικώτεροι, οἱ κυανοῖ διότι εἶνε οἱ γλυκύτεροι καὶ οἱ σκεπτικώτεροι· καὶ ὅμως τῆς Ἀθιγγανίδος οἱ ὀφθαλμοὶ ἦσαν μέλανες ὡς τῆς δορκάδος πρὸς οἱανδήποτε διεύθυνσιν τοῦ φωτὸς καὶ ἂν ἐστρέφοντο· πλὴν νεύοντες πρὸς τὸ ἔδαφος περιεῖχον ὅλην ἐκείνην τὴν σκεπτικότητα, τὸ ἐρωτικὸν καὶ χαῦνον, ὅπερ μόνον τὰ μελανὰ ὄμματα τῶν μαλθακῶν Σινῶν ἢ τῶν κατοίκων τῶν Φιλιππίνων νήσων ἔχουσι.

Ποῖος φυσιογνωμιστὴς τῆς Ἠπείρου ἠδύνατο κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ν' ἀναγνώσῃ εἰς τὰ δύο ἐκεῖνα ἐν τῇ κόγχῃ των ἠρεμοῦντα κάτοπτρα τῆς ψυχῆς τὰς παθήσεις αὐτῆς; Μόνος ὁ ἰατρὸς Δε-λα-Λάνσης· πλὴν οὗτος ἔφερε τῆς γνώσεως τὸν πέπλον εἰς τοὺς ἰδίους ὀφθαλμοὺς του· οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς Ζιδρὲς σπινθηροβολοῦντες, σκεπτικοί, κολυμβῶντες εἰς τὸ λεγόμενον ὑ γ ρ ὸ ν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ὡς ἐκεῖνοι τῆς Παλλάδος, ὑπέκρυπτον τὸ ἀγέρωχον, τὴν ἀληθῆ τόλμην καὶ ἀνδρείαν, τὴν ἐπίμονον καὶ προμελετικὴν ἀπόφασιν τὸ γοργὸν τῆς μᾶλλον ῥιψοκινδύνου φαντασίας· τοῦτο ἐμαρτύρουν καὶ αἱ ἴδιαι ὀφρῦς της, ὀφρῦς μέλανες μὲν καὶ λεπτοί, πλὴν στενοὶ μὲ τὰς τρίχας παραλλήλους μεταξὺ των ὡσεὶ διὰ ψαλλιδίου τεχνικῶς ἐπίτηδες ἐψαλλιδισμένας.

Μία ὡραία ῥὶς εἶνε παραδεδειγμένον, ὅτι πώποτε δὲν ἐτοποθετήθη ἐπὶ ἀηδοῦς φυσιογνωμίας. Καὶ ἡ τῆς Ἀθιγγάνης ἔφερεν ὅλην ἐκείνην τὴν τόρνευσιν, ἥτις προσέθετεν ἑτέραν χάριν ἐπὶ τῶν λοιπῶν θελγήτρων της· τουτέστιν ἴση κατὰ τὸ μῆκος μὲ τὸ μέτωπον ἀπολήγουσα πρὸς τὴν ῥίζαν αὐτῆς καὶ εἰς τὸ σχῆμα τοῦ ὀδόντος ἔχουσα τὸ ἕτερον ἄκρον τὸ λεγόμενον κομβίον τῆς ῥινὸς κυκλοειδές. Τὰ πλευρά της ὅτε κατὰ μέτωπον τὴν ἐθεώρεις ἀπέληγον ἀνεπαισθήτως καὶ ἐχάνοντο ἐντὸς τῶν παρειῶν. Ἡ κάτω πλευρά, δηλ. ἡ ἄνω τοῦ στόματος, ὅτε ἐκ πλαγίων τὴν παρετήρεις, δὲν ἦτο πλατυτέρα τοῦ ἑνὸς τρίτου τοῦ μήκους της· οἱ δὲ ῥώθωνες πρὸς τὰ ἄνω ἦσαν στενοί, πρὸς τὰ κάτω στρογγύλοι ἔχοντες τὸ σκάφιμον αὐτῶν ὀλίγον ἀνοικτόν, πρώτιστον χαρακτηριστικὸν τῶν ἐπιχειρηματιῶν.

Ὁ λόρδος Βύρων συνείθιζε νὰ λέγῃ, ὅτι προσήλωνε μετὰ προσοχῆς τὰ ὄμματά του εἰς τὸ στόμα τοῦ λαλοῦντος, ἵνα εἰσδύσῃ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον εἶχε ἐνώπιόν του.

Τῳόντι, ὁ θρόνος τῆς σοφίας ἢ τῆς μωρίας μας εἶνε τὸ στόμα καὶ τῆς ἀρετῆς καὶ κακίας, τοῦ κάλλους καὶ τῆς δυσμορφίας, τοῦ ἔρωτος, τοῦ μίσους, τῆς εἰλικρινείας, τοῦ ψεύδους, τῆς ταπεινοφροσύνης, τοῦ τύφου, τῆς ὑποκρισίας, εἶνε καὶ πάλιν τὸ στόμα· ἐκ τούτου δύνασαι ν' ἀναγνωρίσῃς τὸν ἐνώπιόν σου ἄνθρωπον.

Τὰ χείλη τῆς Ζιδρὲς ἐσχημάτιζον δύο διακεκριμένας ὀφιοειδεῖς γραμμάς, λεπτότατα τρυφερά, πλήρη χυμοῦ ἐρυθροῦ, χύνοντα σταγόνας τρυφῆς καὶ ἡμιφράσσοντα δύο σειρὰς λευκῶν μικρῶν ἐρρύθμων ὀδόντων, οἵτινες ἐγίνοντο ὁρατοὶ ἅμα ταῦτα ἠνοίγοντο. Ἐν ἄχειλον στόμα μὲ μίαν μόνην ἴσην γραμμὴν φανερόνει ἄνθρωπον ἐργατικόν, τακτικόν, πλὴν ματαιόφρονα καὶ ὑπερήφανον· στόμα μὲ πλατέα καὶ πολύσαρκα χείλη φανερόνει ἄνθρωπον εὐαίσθητον καὶ ὀκνηρόν. Τῆς Ζιδρὲς τὰ χείλη ἐπροσωποποίουν τὴν ἐχεμύθειαν συνάδοντα μὲ τὸ γνωμικὸν «σταθερὰ χείλη, σταθερὸς χαρακτήρ.»

Αἱ χεῖρές της ἦσαν μικρόταται· ἡ φωνή της σειρήνιος καὶ πλήρης κηλήθρων ὡς ἡ ἰδία ἐπιστήμη, ἣν ἐπηγγέλετο.

— Φεῦ! ἀξιολύπητον μία τοιαύτη ἐξαισία καλλονὴ νὰ εἶνε Ἀθιγγάνη τῆς Μουσακιᾶς, ἀλλ' εἰς τίνας περιπετείας θέλομεν τὴν συναπαντήσει ἐπὶ τοῦ θεάτρου τούτου κατὰ τὴν νεαρὰν αὐτῆς ἡλικίαν καὶ εἰς ποῖον ὕψος καὶ χριστιανικωτάτην καὶ ἑλληνικὴν καρδίαν εἰς τὸ γῆρας αὐτῆς. Ἀναγνῶστα οἱοσδήποτε εἶσαι συγχώρησον τὴν ἀνήλικον ἀθῳότητα, ὅταν παγιδεύηται. Ἡ φρόνησις ποτὲ δὲν ἄρχεται μὲ τὴν νηπιότητα μας.

Ὁ ἰατρὸς ἡτοιμάζετο νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ δευτέρου ζητήματος, ὅταν ἡ Ζιδρὲ τὸν ἐνηγκαλίσθη πάλιν ἐρωτικώτατα καὶ κατησπάζετο τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς παρειάς του.

— Οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων δύναται νὰ πλησιάζῃ ἀκινδύνως τὰ ἄγρια θηρία, εἶπεν ὁ γέρων Ἐλβέτος· πλὴν ὑπάρχουν ἀντίδοτα, ἅτινα εἰς πολλὰ πειράματα ἐπενήργησαν θαυμασίως καὶ ἀπέδειξαν τὸ ἀσφαλὲς των. Ἕκαστον ζῷον πρέπει νὰ γνωρίζῃς, Ζιδρέ μου, ἔχει ἰδικόν τι ἀντίδοτον. Λόγου χάριν, δύνασαι νὰ τιθασσεύσῃς τὸν αἴλουρον ἢ τοὺς μῦς διδοῦσα αὐτοῖς νὰ ὀσφρανθῶσι τὸν ἄγριον ἡδύοσμον δηλ. τὸ λεγόμενον α ἰ λ ο ῦ ρ ι, ἢ ἐπὶ δίδουσα νὰ νευθῶσι νάρδον δηλ. βαλεριανὴν ῥίζαν. Ὁ ἐλέφας γοητεύεται εἰς τὰς ὀσμάς, ἀρώματα καὶ ἄνθη τὰ σφοδρῶς εὐωδιάζοντα. Τοὺς ἀγρίους τράγους, ἀφοῦ τοῖς δώσῃς νὰ φάγωσι κίνναμον (κανέλαν) δύνασαι νὰ τοὺς κάμῃς νὰ σὲ παρακολουθῶσιν. Πλὴν εἶνε ἔργον δυσχερέστατον καὶ πολλοῦ χρόνου δεόμενον τὸ νὰ εὑρίσκῃς ἀμέσως τὸ ἰδικὸν ἑκάστου ζῴου ἀντίδοτον. Ὁ ἰατρὸς Σεραπίων λέγεται ὅτι, ὅταν ἐρρίφθη παρὰ τοῦ Καραχαλᾶ ἐνώπιον λιμώττοντος λέοντος ἀφόβως ἐπλησίασε τὸ θηρίον, ἥπλωσε τὴν χεῖρά του, ἐνῷ ἐκεῖνο ὄχι μόνον δὲν τὸν ἔβλαψεν, ἀλλὰ καὶ ἀπεμακρύνθη τούτου. Ὁμοίως ὁ Θεκλῆς ἐρρίφθη εἰς λάκκον ἀγρίων θηρίων καὶ ταῦτα ὡς νεναρκωμένα ἔμειναν ἀκίνητα ἐνώπιόν του. Ὁ Γαλάτης Μάρικος, ὁ θεοποιῶν ἑαυτόν, ἐρρίφθη κατὰ διαταγὴν τοῦ αὐτοκράτορος Βιτελλίου εἰς λάκκον λεόντων, πλὴν τὰ θηρία οὐδόλως ἔβλαψαν αὐτόν. Ποσάκις ὁ μωρὸς ὄχλος δὲν ἐλάτρευεν ὡς ἁγίους, ἡμιθέους, ἀθανάτους τοὺς ἀβλαβῶς διαφυγόντας τὰ θηρία! Καὶ ὅμως, ὅπερ θετικόν, τὰ ἀγριώτερα θηρία μεθύσκονται καὶ μεταβαίνουν εἰς εἶδος καρηβαρεῖς μωρίας διὰ τῶν σφοδρῶν ἀρωμάτων δηλ. ὁ ἰνδονάρδος ἡ κασσία, τὸ ἀρωματικὸν ἔλαιον τὸ καλούμενον μόσχος, δὲν ἔχεις ἰδέαν ὁποίαν ἐπήρειαν ἔχουν εἰς τοὺς ῥώθωνας τούτων. Συγγραφεύς τις, ζῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ χριστιανισμοῦ, ἀποδίδει τὴν λύτρωσιν τοῦ Θεκλέους εἰς τὰ ἀρώματα, τὰ ὁποῖαι αἱ κυρίαι ἔρριψαν εἰς τὸ βάραθρον του, ἅμα ὁ δυστυχὴς ἐρρίφθη. «Ἄλλαι μέν, λέγει ἔρριπτον κασσίαν, ἄλλαι ἀρωματικὸν ἔλαιον, ἄλλαι ἰνδόναρδον, ἄλλαι καπνίζοντα θυμιάματα, ἅτινα ὡς νὰ ἀπενάρκωσαν τὰ θηρία, κατέστησαν αὐτὰ ἀβλαβῆ». Τοιαῦτα μέσα ἦσαν, τῳόντι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς χρῆσιν καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν προσηλυτιζομένων εἰς τὸν χριστιανισμὸν διεξέφυγον διὰ τούτων τὸν θάνατον, ὅταν ἐρρίπτοντο εἰς λάκκους λεόντων ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν. Ἐν ἕτερον θαυματουργὸν μέσον, ὅπερ ἀναφέρει ὁ Ἀθήναιος, ὅτι μετεχειρίζοντο οἱ Αἰγύπτιοι κατὰ τῶν θηρίων, εἶνε ὁ ζωμὸς τῶν λεμονίων, ὅτι δηλ. ἔπινον καὶ ἠλείφοντο διὰ τούτου· ὁ δὲ Αἰλιανὸς ἀναφέρει, ὅτι ἂν ἀλειφθῇ τις τὸ σῶμα μὲ λίπος ἐλέφαντος, ἡ ὀξύτατη τοῦ λίπους τούτου ὀσμὴ ὄχι μόνον τὸν ἐλέφαντα θέλει τιθασσεύσει, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ἄγρια θηρία. Τὸ λίπος τοῦ κροκοδείλου εἶνε ἀντιφάρμακον κατὰ τῶν κροκοδείλων αὐτῶν, ὡς τὸ λίπος τοῦ λύκου κατὰ τῶν λύκων, καὶ τὸ λίπος ἑκάστου ζῴου μᾶλλον ἢ ἧττον κατὰ τῶν τῆς ὁμοιοτεξίας του. Ὁ Φίρμων ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ἀλεξανδρείας ἡττηθεὶς ὑπὸ τοῦ Αὐρηλιανοῦ διεσώθη, ἀπονηξάμενος τὸν Νεῖλον ἐν μέσῳ τῶν κροκοδείλων, διότι εἶχεν ἀλείψει τὸ σῶμά του μὲ λίπος κροκοδείλου. Οἱ δὲ Βραχμᾶνες τῶν Ἰνδῶν μετεχειρίζοντο τὸ αὐτὸ λίπος πρὸς τοὺς ὑποδίκους ἐκείνους, τῶν ὁποίων ἀπεφάσιζαν τὴν ἀθῴωσιν ὑποχρεοῦντες αὐτοὺς νὰ κολυμβήσωσιν ἐν μέσῳ τῶν κροκοδείλων, ὅστις δὲ ἤθελε διαφύγει τὴν φοβερὰν γνάθον τῶν θηρίων τούτων ἐθεωρεῖτο ἀθῷος. Τέλος τὸ ἀπόρρητον, δι' οὗ οἱ Αἰγύπτιοι ἱερεῖς ἐτιθάσσευον τοὺς κροκοδείλους καὶ στολίζοντες τούτους μὲ χρυσᾶ δακτυλίδια, πολυτίμους λίθους, ἐνώτια χρυσᾶ καὶ τιμαλφῆ ψέλλια, τοὺς ἐπαρουσίαζον εἰς τὸν λαόν, ἵνα τοὺς προσκυνήσωσι καὶ λατρεύσωσιν ὡς θεότητας, εἶνε τὸ ἴδιον λίπος καὶ ἡ ἐκλεκτὴ τροφή, τὴν ὁποίαν ἀνοίγοντες τὸ στόμα αὐτῶν ἔχεον ἐντός, τουτέστι κρᾶμα κατεσκευασμένον ἀπὸ καθαρώτατον κρέας, θερμὸν οἶνον καὶ παξιμάδια. Ἅμα τιθασσεύσῃς ἓν θηρίον δὲν πρέπει ποτὲ μετὰ ταῦτα νὰ τὸ ἀφήσῃς νὰ πεινάσῃ· πρέπει πάντοτε νὰ τὸ διατηρῇς εἰς κατάκορον στάσιν δίδων εἰς αὐτὸ ἰδιοχείρως τὴν τροφήν· διὰ τοῦ τρόπου τούτου δύνασαι νὰ τὸ ἐκπαιδεύσῃς καὶ μεταχειρισθῇς ὅτι θέλεις. Δύνασαι ἐκ τούτου νὰ συμπεράνῃς, ὅτι τὸ ἀτίθασσον τῶν σαρκοβόρων θηρίων εἶνε ἓν δῶρον τῆς Θείας Προνοίας πρὸς ταῦτα, ἵνα πορίζωνται τὴν τροφὴν αὐτῶν καὶ δὲν ἕπεται, ὅτι φύσει εἰσὶν ἀεννάως, σκληρᾶς διαθέσεως διότι θέλεις ἀνακαλύψει, ὅτι καὶ τὰ φυσικῶς ἐχθρὰ ἀλλήλοις ζῷα, ὁποῖα λ. χ. εἶνε ὁ κύων καὶ ἡ γαλῆ, ἀφοῦ καλῶς κορεσθῶσι, δὲν δεικνύουσι μετὰ τὸ γεῦμα των πολεμικήν τινα διάθεσιν.

— Εἰπέ μοι, ἐράσμιε καὶ σοφέ μου Ἱερώνυμε, εἰπέ με τοῦτο σὲ παρακαλῶ, πῶς δύναμαι νὰ τιθασσεύσω τὴν μέλαιναν τοῦ Πίνδου ἄρκτον, ὥστε ὡς κύων νὰ μὲ ἀκολουθῇ ἄνευ χαλινοῦ καὶ χωρὶς νὰ τῆς ἀφαιρέσω τοὺς ὀδόντας, ὡς ποιοῦσιν οἱ λοιποὶ Ἀθίγγανοι, νὰ τὴν ἔχω δὲ μᾶλλον σύντροφον καὶ ὑπασπιστήν μου; δύναμαι νὰ τιθασσεύσω τὸν λύκον τοῦ Τομάρου, ἵνα μεταχειρίζωμαι καὶ τοῦτον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον; ἠρώτησεν ἡ Ζιδρέ, ἥτις, ἂν καὶ εἰς τὰ βάθυτατα τῆς μνήμης αὐτῆς ἐναπεταμίευε καὶ αὖθις τὰς ἀντιθηριώδικας συνταγὰς τοῦ ἰατροῦ, ἐφαίνετο περιπλανωμένη εἰς σκέψεις ἄλλας κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐρωτήσεως ταύτης.

— Ἀναμφιβόλως ἂν καὶ χρειάζηται μεγαλειτέρα ἢ δι' οἱονδήποτε ἄλλο θηρίον προσοχή, εἰς τὴν ἄρκτον, καθότι ἦθος μεγαγχολικὸν οὖσα περικλείει εἰς τὸ θηριῶδες αὐτῆς τὸν ἀνώτερον βαθμὸν τῆς ἀγνωμοσύνης, τὴν μεγαλειτέραν δυσπιστίαν καὶ τὸ διορατικώτερον φιλύποπτον· δύνασαι μολαταῦτα νὰ τὴν τιθασσεύσῃς ποιοῦσα αὐτὴν νὰ λησμονήσῃ τὴν φυσικὴν τροφήν της ἡ ὁποία εἶνε τὸ κρέας ἢ οἱ ἰχθύες καὶ τρέφουσα αὐτὴν μὲ ἄρτον καὶ μέλι. Ἀρέσκεται τοσοῦτον εἰς τὸ μέλι, ὥστε ἤθελε καταφρονήσει τὰ κεντρία μυριάδων μελισσῶν, ἵνα ἀναρπάσῃ κυψέλην καὶ ἁρπάσῃ τὸν κηρόκαρπον. Ἐν ὥρᾳ φύγους καὶ εἰς μικρὰν ἡλικίαν ἡ ἄρκτος εἶνε ἐπιδεκτικὴ ἀγωγῆς τινος καὶ πρὸ πάντων ἐκ τῆς χειρὸς μιᾶς νέας γυναικός, εἰς τὴν συναναστροφὴν τῆς ὁποίας ἀρέσκεται μᾶλλον, ἢ εἰς τὴν τῶν ἀνδρῶν.

(ἀκολουθεῖ).

19 **ΤΟ ΠΑΡΟΝ**

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.— ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'.

Ἔγγαμος ἢ ὄχι;

Αἱ μᾶλλον εὐσυμπλήρωτοι νῖκαι εἰσὶν αἱ κερδηθεῖσαι δι' αἰφνιδίας ἐφόδου αἱ ἐλάσσονα προπαρασκευὴν δαπανήσασαι, δηλαδὴ αἱ ἀληθῶς ἀπροσδόκητοι τῆς τύχης νῖκαι. Ἐκεῖναι, λέγομεν, αἵτινες μετὰ τὴν συμπλοκὴν καταλιμπάνουσι νικητὴν καὶ ἡττημένον εἰς τὴν αὐτὴν ἔκπληξιν τίνι τρόπῳ ὁ εἷς ἐνίκησε καὶ τίνι τρόπῳ ὁ ἕτερος ἡττήθη.

Βαθμηδὸν ὁ νικητὴς γίνεται ἀλαζονέστερος διὰ τὸ εὐήττητον τοῦ ἄλλου· μεθύσκεται ἐκ τῶν τῆς κατακτήσεως τροπαίων, τὸ πρὸς τὸν νικηθέντα σέβας του ὑπομειοῦται, καὶ ἂν τυχὸν προσφύγῃ μετὰ τὴν νίκην εἰς τὰς σκηνὰς τῶν ἐχθρῶν τοῦ ἡττημένου ὅπως συλλέξῃ περὶ τούτου πληροφορίας, αἱ δὲ πληροφορίαι δὲν εἶνε πρὸς ἔπαινόν του, τότε οὐ μόνον οὐδεμίαν δίδει ἀξίαν εἰς τὸ γέρας ὅπερ ἐκέρδησεν ἀλλὰ καὶ τοῦτο περιφρονεῖ ὡς ἀνάξιον ἑαυτοῦ.

Τοιοῦτό τι διέτρεχε νῦν μεταξὺ τοῦ ἥρωος ἡμῶν καὶ τῆς κομήσσης Δεβὲρ Λασχατῶ· ἐπειδὴ λοιπὸν ὁ νοῦς τούτου ἐδηλητηριάσθη ἐκ τῶν νύξεων τοῦ Πρήτη-Κόκκη, ἐκ τῶν λόγων τοῦ Μανουὴλ Ἀμβροσίου, ἐπειδὴ ἔγεινε κάτοχος περιουσίας οἵαν πλεῖστοι ἄλλοι ἐντιμότατοι ἔμποροι Ἕλληνες τοῦ Λονδίνου οὔτε μετὰ δεκαετῆ ἐμπορικὸν ἀγῶνα ἠδυνήθησαν ν' ἀποκτήσωσι, ἐπειδὴ τὸ φιλύποπτον καὶ ἱπποτυφία διηγέρθησαν τρομερὰ συγχρόνως εἰς τὴν καρδίαν τοῦ τέκνου τούτου τῆς μικρᾶς ἡμῶν νήσου Σκοπέλου, ἦτο ἀδύνατον πλέον εἰς αὐτὸν νὰ διακρίνῃ ἐὰν ἡ ἔξοχος αὕτη καλλονὴ ἦτο ἄγγελος ἢ Διάβολος.

Πρὸς τίνα ἀσύγγνωστα ἁρματήματα εἷς θνητὸς δύναται νὰ ὑποπέσῃ μέχρις οὗ ποιήσῃ τὴν διάγνωσιν ταύτην! Ἢ ἦτο ἆρά γε ὁ κ. Σκοπελίδης ἀνὴρ ἀγνοῶν πότε τις εἶνε εὐδαίμων εἰς τὸν ἐφήμερον ἡμῶν βίον καὶ πότε δὲν εἶνε;

Δὲν ἀποδίδομεν εἰς τὸν νέον τοῦτον οὐδεμίαν τῶν εἰρημένων αἰτιάσεων· ἀρκούμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἡ θέσις του προήρχετο μόνον ἐκ τῆς ἑπομένης αἰτίας.

Ὅταν ἦλθε νὰ ἐπισκευθῇ τὸ Λονδῖνον, προσεκόμισε μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Ἀθηναϊκὸν πῆχυν, ἢ μᾶλλον τὸν παμπάλαιον πῆχυν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, καὶ μὲ τοῦτον ἦτον ἀποφασισμένος νὰ μετρήσῃ τὰς τέσσαρας διαστάσεις τοῦ πεπολιτισμένου μέν, πλὴν ἐκκεντρικοῦ καὶ ξενοτρόπου Βρεττανικοῦ ἔθνους. Εἶχε δὲ τὴν δυστυχίαν διερχόμενος τὴν πρώτην ἀφετηρίαν, νὰ συσχετισθῇ μετὰ μιᾶς τάξεως διδασκάλων, οἵτινες οὐδεμίαν ἀντιγράψαντες τῶν ἀρετῶν τοῦ πολυμαθοῦς τούτου ἔθνους, ἀλλὰ μόνον τὴν φθοροποιὸν ἐπίδειξιν καὶ πολυτέλειάν του— πολυτέλειαν, ἥτις εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν καὶ δι' ἡμᾶς μόνους εἶνε ἴση ἐθνικῆς ἀποσυνθέσεως—δὲν ἦσαν οὔτε Ἄγγλοι οὔτε Ἕλληνες, διὸ καὶ ἦσαν ἀκαταμέτρητοι διὰ τοῦ πήχεώς του.

Ἡ Κόμησσα Δεβὲρ Λασχατῶ ἦτο ἀληθῶς εἴκοσι δύο ἐτῶν, οἰκογενείας δὲ ἀρχαίας, πολυκτήμονος καὶ ἐκ τῶν εὐγενῶν τῆς Ἀγγλίας. Ὁ ἀσπονδότερος ἐχθρὸς νέας γυναικὸς εἶνε τὸ κάλλος της. Ἐκ τῶν τρυφερωτέρων ἐτῶν της ἡ νέα Λουΐζα τοσοῦτον ἐθωπεύετο, ὥστε ἡ φιλαρέσκεια, ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην νέαν γυναῖκα, ηὐξήθη ἰσοβάθμως μετὰ τῆς ἡλικίας της. Ἔγεινε λοιπὸν ἰδιότροπος καὶ ἐλευθέρα εἰς τοὺς λόγους καὶ τὰς ἰδέας της. Ἡ λαμπρὰ φαντασία της τὴν ἔρριπτεν εἰς ρεμβασμοὺς ρωμαντικωτάτους· ἡ ἄπειρος φιλοδοξία της ἀνήρπαζε ταύτην ὑψηλά, εἰς πολιτικοὺς κολοφῶνας· ἡ καρδία της ἦτο ἀγαθωτάτη, πλημμυροῦσα εὐγενῶν αἰσθημάτων, καὶ ὅμως ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ θείου τούτου πλάσματος ὑπῆρχεν ἓν μέγα χάσμα· ἐπεθύμει ἀληθῶς νὰ ἐρωτευθῇ νὰ αἰσθανθῇ τὰς τρικυμίας καὶ τὰς θυέλλας τοῦ ἀληθοῦς ἔρωτος· πλὴν ἔτι δὲν συνηντήσεν ἄνδρα δυνάμενον νὰ πληρώσῃ τὸ χάσμα τοῦτο, διὸ καὶ δὲν ἦτο εὐτυχής.

Ἀδιάφορος εἰς τὰς θωπεύσεις τῶν ὁμογενῶν της διέτρεφε τὴν ὑψηλοτέραν ἰδέαν διὰ τοὺς ξένους, διὸ καὶ οὐδέποτε ἐνυπνιάζετο νὰ νυμφευθῇ παντὸς ἄλλου ἔθνους ἄνδρα ἢ Ἄγγλον. Εἰς μάτην οἱ γονεῖς καὶ συγγενεῖς αὐτῆς τὴν παρώτρυναν νὰ ἐκλέξῃ σύζυγον μεταξὺ διαφόρων λόρδων οἵτινες ἐζήτουν τὴν χεῖρα της. ἐδείχθη ἀκαμπτος. Αἴφνης ἡ ἐκλογή αὐτῆς ἔπεσεν ἐπὶ τοῦ συνταγματάρχου Κόμητος Δεβὲρ Λασχατῶ· ἰδόντες τὸ ἀμετάτρεπτον αὐτῆς οἱ γονεῖς της δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀρνηθῶσι τὴν χεῖρα της πρὸς ἕνα τῶν ἡρώων τῆς Ἀλγερίας. Ἐπανηγυρίσθη τῷ ὄντι ὁ γάμος αὐτῆς διὰ τοῦ πομπωδεστέρου τρόπου, ὡς ἡ ἰδία εἶπε πρὸς τὸν κ. Σκοπελίδην, εἰς τὴν ἐπαρχίαν τῆς Κόρνουγαλ, ὅπου ἦσαν πολυκοίρανοι.

Δυστυχῶς ὁ γάμος οὗτος ἀπέβη ἀτυχής· διότι ὁ συνταγματάρχης σύζυγός της δὲν ἦτο ὁ ἀνήρ, ὃν ἡ νέα Λουΐζα καὶ οἱ συγγενεῖς της ὑπέλαβον.

Εὐγενής, ἀρχοντικός, γέμων ἀρρενωπῆς καλλονῆς, ἂν καὶ προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν ἔφερεν ὅμως δύο τρομερὰ ἐλαττώματα καταστρέφοντα ἐν τῷ νῷ μιᾶς συζύγου βράδιον ἢ τάχιον πάντα ἄνδρα.

Ὁ κόμης Δεβὲρ Λασχατῶ ἦτο περιοδικὸς πολυκώθων καὶ ἐν δελεχῇ σκιραφευτὴς (gambler). Ἦτο δηλ. ἔκδοτος εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον, τὰ στοιχήματα καὶ πᾶν εἶδος τυχηρᾶς κερδοσκοπίας. Ἦτο δὲ εἰς συμπλήρωμα τούτων ἄκρως ζηλότυπος, προσδοκῶν ἡ νεκρὰ αὐτοῦ σύζυγος νὰ διαμείνῃ ὡς μοναχὴ κεκλεισμένη ἐντὸς τοῦ οἴκου της, μακρὰν τοῦ ἐπιλοίπου κόσμου, αὕτη ἡ τόσον περιζήτητος, καὶ πότε; ὅτε οὗτος λυχνοβίως διήρχετο τὰς νύκτας του εἰς τὸ χαρτοπαίγνιον.

Ὅταν ὁ Συνταγματάρχης ἀφίχθη ἐν Ἀγγλίᾳ ἦτο σχεδὸν ἀνὴρ κατεστραμμένος. Οὐδὲν ἕτερον προσεκόμιζε σὺν ἑαυτῷ ἢ τὸν τίτλον, τὸν βαθμὸν καὶ τὰ παράσημά του. Ἔχασε ποσὰ μέγιστα εἰς Ἀλγερίαν χαρτοπαίζων τετρακοσίας χιλιάδας φράγκα, ἅτινα μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του εἰς Γαλλίαν ἠναγκάσθη νὰ ἐξοφλήσῃ ἐκποιῶν τὰ κυριώτερα τῶν κτημάτων του.

Διαρκοῦντος τοῦ Ἀλγερινοῦ πολέμου μεταβατικῶς εἰς τὴν Μασσαλίαν ἐγνωρίσθη μετὰ διαφόρων Ἑλλήνων καὶ Λουκουλικῶς ἐφιλοξενήθη παρ' αὐτῶν εἰς τοὺς οἴκους των. Ἔμεινεν ἔκπληκτος διὰ τὰ μυθώδη τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κέρδη τοῦ σιτεμπορίου των· ὅθεν ἅμα ὡς τῷ ἐπηνέχθησαν αἱ εἰρημέναι ζημίαι, ἔγραψεν ἐπιστολὰς πρὸς τοὺς κυρίους τούτους, οἵτινες ἄλλοτε τὸν ἐγνώρισαν πλούσιον καὶ εἰς ὑψηλὴν περιωπήν, τινὰς δὲ τῶν ὁποίων εἶχε συστήσει εἰς τοὺς ἀρχιεπιμελητὰς τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ καὶ οὐκ ὀλίγα ἐθησαύρισαν, ὅπως συνάψῃ ἐμπορικὰς μετὰ τούτων σχέσεις, διαβεβαιῶν αὐτοὺς ὅτι, ἀπηυδημένος ἐκ τοῦ στρατιωτικοῦ σταδίου, μετέβαινεν εἰς Λονδῖνον ἵνα διανύσῃ τὸ ἐπίλοιπον τοῦ βίου ἐν τῷ ἐμπορίῳ.

Οἱ κύριοι οὗτοι τοῦ ἔδωσαν κενὰς ὑποσχέσεις καὶ τῷ ἐνεχείρησαν κενοτέρας συστατικάς· ὁ συνταγματάρχης Λασχατῶ, λαβὼν ἑξάμηνον ἄδειαν, ἦλθεν εἰς Λονδῖνον. Εὑρὼν ὅμως τοὺς ἀνθρώπους πρὸς οὓς ἐσυστήθη καὶ τὰ πράγματα διαφορετικὰ ἢ ὅπως τὰ προσεδόκα, μετὰ δύο μῆνας ἀπεφάσισεν ἀντὶ τοῦ ἐμπορίου νὰ θηρεύσῃ πολυτάλαντον νύμφην. Πρὸς τοῦτο εἶχεν ἅπαντα τὰ προσόντα· ἐπεσκέφθη τὸν πρεσβευτήν του, καὶ συντόμως εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀριστοκρατίαν. Τέλος τὸ κῦμα ἔφερεν αὐτὸν εἰς τὴν Κόρνου γάλην ἐνώπιον τῆς μὶς Λουΐζης Γούδουϊν. Ἐζήτησε τὴν χεῖρα της ὁπότε ὁ βαρῶνος πατὴρ της παρώτρυνεν αὐτὴν νὰ νυμφευθῇ νέον πλούσιον γείτονα των τὸν ὁποῖον αὕτη δὲν ἠδύνατο νὰ ὑποφέρῃ, ἂν καὶ ὁμῆλιξ αὐτῆς. Ἡ δεσποινὶς Λουΐζα εἶχεν εἴκοσι χιλιάδας λίρας τοῖς μετρητοῖς σπαΐκα εἰς τὴν ἀπόλυτον διάθεσίν της κληρονομίαν πρὸ μικροῦ ἀποβιωσάσης θείας της. Ἐκτὸς τούτων, ὡς μονογενὴς θυγάτηρ ἦτο ἐπίδοξος κληρονόμος τῶν γονέων της, ὧν τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα ἀνήρχετο εἰς δέκα ἓξ χιλιάδας λίρας.

Σὺν τῷ ὑμεναίῳ ἡ ἁγνὴ Λουΐζα ἐνόμιζεν ὅτι πρώτην φορὰν ἤρξατο νὰ ἐρᾶται. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς μελιρρόου αὐτῶν σελήνης ὁ σύζυγός της παρέστησεν εἰς αὐτὴν ὅτι εἶχεν εἰς τὸ Ἄστυ τοῦ Λονδίνου μεγάλας τινὰς ἐπιχειρήσεις, αἵτινες ἤθελον πολλὰ προσενέγκει εἰς αὐτοὺς πλούτη· καὶ ἐκ ταύτης ἀπέσπασε τὸ ἥμισυ τῶν χρημάτων τῆς μετρητῆς προικός της τουτέστι δέκα χιλιάδας λίρας διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Εἰς Λονδῖνον ἐνοικίασαν πολυτελὲς συσκευασμένον μέγαρον ὄχι μακρὰν ἐκείνου τοῦ κ. Ἀμβροσίου.

Δὲν διῆλθε χρόνος πολὺς καὶ ὁ συνταγματάρχης εἰσελθὼν πλησίστιος εἰς τὰς ποικίλας κερδοσκοπίας τοῦ χρηματιστηρίου, οὐ μόνον ἔχασε τὰς δέκα χιλιάδας λίρας, ἀλλὰ μετέφερεν ἐκ τῶν τραπεζιτῶν τῆς συζύγου του εἰς τὸ Ἄστυ καὶ τὰς ἑτέρας δέκα χιλιάδας τῆς προικός, τὰς ὁποίας καὶ αὐτὰς κατεσπατάλησεν.

Παρεδόθη τότε καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὴν μέθην. Ἐγκατέλειψε τὴν νέαν σύζυγόν του, ἄπειρον ἔχων ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν ἔρωτα αὐτῆς, καταφεύγων εἰς πᾶν κυβευτήριον καὶ σκιραφεῖον στοιχημάτων τῆς μεγαλοπόλεως ταύτης ὅπως ἐπανορθώσῃ τὴν θέσιν του, ἣν ἵνα ὄχι μόνον ὑπέκρυπτε πρὸς αὐτὴν ἀλλὰ δεινοτέραν ὁσημέραι ἐποίει, δανειζόμενος μεγάλα ποσὰ παρὰ τῶν Ἰουδαίων τοκογλύφων μετὰ τόκων ἰσοκεφαλαίων, ἀπερισκέπτως δίδων βραχύχρονα συναλλάγματα.

Ὁ Συνταγματάρχης Δεβὲρ Λασχατῶ ἔλαβε μεγάλην συμπάθειαν καὶ ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν κ. Μανουὴλ Ἀμβροσίου, διότι γεννηθεὶς καὶ ἀνδρωθεὶς οὗτος ἐν Μασσαλίᾳ, ἐφαίνετο μᾶλλον Γάλλος ἢ Ἕλλην, ἔχων διὰ μητρικήν του γλῶσσαν τὴν γαλλικήν.

Εἰς τὸν οἶκον τῆς κομήσσης πολλάκις ἔγεινε χαρτοπαίγνιον καὶ ὁ συνταγματάρχης πάντοτε ἐκέρδησεν μικρὰ ποσά, ὁ δὲ κ. Μανουὴλ πάντοτε ἔχασε.

Ἀλλὰ τοῦ κόμητος Δεβὲρ Λασχατῶ μὴ ἀρεσκομένου εἰς τὰ μικρὰ ταῦτα κέρδη, τὰ ὁποῖα δὲν ἠδύναντο νὰ θεραπεύσωσι τὴν θέσιν του, ἐγκατέλιπε τὸν οἶκον του δι' ἡμέρας πολλάς, ἐπιδιώκων τοὺς κύκλους τῶν ἱπποδρομίων καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἵτινες εἶχον καὶ ἠδύναντο νὰ χάσωσι μίαν κατάστασιν, οἵαν οὗτος εἰς τινας μόνον μῆνας ἐσπατάλησε.

Κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἀπουσιάσεων τούτων ἀνεβλάστησε τοῦ κ. Μανουὴλ ὁ ἔρως διὰ τὴν νέαν κόμησσαν· πλαγίως δὲ ἤρξατο τῶν πρὸς αὐτὴν ἐρωτικῶν δοκιμασιῶν του.

Ὁ βίος τῆς νέας κομήσσης ἐν Λονδίνῳ ἐφαίνετο αἴνιγμα καὶ ἀπόκρυφον πρὸς τοὺς γείτονάς της. Ἐν πρώτοις, οὐδεμία ἐπίσημος οἰκογένεια τὴν ἐπεσκέπτετο· δεύτερον, ἐξήρχετο πάντοτε μόνη, πεζὴ ἢ ἐφ' ἁμάξης· τρίτον ἐνεδύετο τότε μὲ τὸν παιδικόν, κοῦφον καὶ ἐπιδεικτικὸν τρόπον, ὃν αἱ μικρὸν κηδόμεναι τῆς ὑπολήψεώς των νέαι ἐνδύονται· ἦτο, ὡς λέγουν αἱ ἀγγλίδες tremndeosly-got-up δηλαδὴ μὲ φουσκωτὰ ἐνδύματα κεκαλυμμένα ποικίλων ζωηρῶν χρωμάτων καὶ ταινιῶν καὶ πτερῶν πολυχρόων ἐπὶ τοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς της, θέτουσαι ἐνίοτε ἐπὶ τοῦ λευκοτάτου μαρμαροειδοῦς στιλβωτοῦ προσώπου των ἄφθονον ριζόκονιν ἀνωφελῆ καὶ περιττὴν πρὸς τοιαύτας φυσικῶς λευκὰς καλλονάς. Φιλάρεσκος, ὡς εἴπομεν, παιδιόθεν, διὰ τῆς ἀφελοῦς τῶν ἀγγλίδων ἐλευθερίας ὡμίλει περιδλων καὶ ἀτρομήτως ἤκουε τὰ διαρρεύμενα λογοπαίγνια τῶν νέων, ἐνεψύχου τούτους εἰς τὰς κούφους εὐτραπελολογίας των, ἐγέλα ὑψηλοφώνως καὶ ἠρέσκετο πολὺ εἰς τὰς εὐφυΐας καὶ τῆς ἑτοιμότητος τὸν σπάνιον νοῦν. Ἐφιλοδώρει δὲ μὲ βλέμματα σταθερὰ ἀνοικτά, γοητευτικὰ ἢ χαῦνα ἀνεξαιρέτως ἅπαντας. Καὶ ὅμως ἦτο τὸ πρωτότυπον τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀθωότητος.

Ὁποῖος ἀλληλόμαχος χαρακτὴρ πρὸς τὸν ἡμέτερον ὅπου ὁ ἀνὴρ φρονεῖ ὅτι ἡ σύζυγος ἐπλάσθη τούτου εἵλωτις καὶ ὅστις πιστεύει ὅτι ἡ γυνὴ τῆς τοιαύτης φιλαρέσκου συμπεριφορᾶς διὰ παντὸς ἑαυτὴν ἀπώλεσεν!

Ἀλλ' ἰδοὺ τί ἐνταῦθα συνέβη· ὁ συνταγματάρχης Δεβὲρ Λασχατῶ εἶχε μαρανθῇ ἀπὸ τοῦ τριακοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του ἐκ τῶν ἡδονῶν καὶ τῆς ἀσωτείας, εἶχε κατὰ κόρον γευθῇ πᾶν τερπνὸν πᾶν ἡδύ, πᾶν σπάνιον καὶ πολύτιμον. Τέρψεις ἕτεραι δὲν ἔμειναν λοιπὸν εἰς αὐτὸν ἢ τὰ τῆς τύχης παιγνίδια καὶ ἡ οἰνοποσία. Ὅταν δὲ ἐνυμφεύθη καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν ζυγόν, ἐποίησε τὴν θυσίαν ταύτην, ὡς ὁ ἴδιος ἐκαυχᾶτο, μόνον διὰ τὸν πλοῦτον. Εἰς τὰ ὄμματά του ἐνίοτε μία εὐτελὴς καὶ δύσμορφος γυνὴ εἶχε πλείονα θέλγητρα τῆς Ἀφροδίτης συζύγου του, καὶ ὅμως ἔτρεμεν μὴ οὗτος ὑποστῇ τὸν φεναχισμὸν ὃν πρὸς τοὺς ἄλλους συζύγους ἀπόνως ἐπεδαψίλευσεν. Ἔγεινε λοιπὸν ὁ τύραννος, ὁ δεσπότης τῆς νεαρᾶς συζύγου του, ζηλοτυπῶν καὶ τοὺς ἰδίους του ὑπηρέτας.

Ὅταν ἐκατοίκησαν ἐγγὺς τοῦ κ. Ἀμβροσίου ἡ κόμησσα ἐσκόπει κατὰ τὸ σύνηθες νὰ πέμψῃ ἐπισκεπτήρια πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐν Λονδίνῳ γνωστούς της· ἡ ἰδία δὲ μετὰ τοῦ συζύγου της ἐπισκεφθῇ αὐτοὺς ἵνα πρὸς αὐτοὺς τὸν παρουσιάσῃ.

Τίς τὸ πιστεύει; Ὁ συνταγματάρχης ὄχι μόνον τὴν ἀπέτρεψεν ἐκ τούτου, ἀλλ' ἠρνήθη νὰ προβῇ εἰς τὸν κόσμον καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς οἰκειοτέρους φίλους τῆς συζύγου, μέχρις ὅτου εἰσπράξῃ τῶν λεγομένων ἐπιχειρήσεων τὰ κέρδη, δι' ὧν ἠδύνατο νὰ ποιήσῃ τὴν εἴσελασίν των εἰς τὰς ἀνωτάτας τάξεις τῆς ἀριστοκρατίας δι' ἀναλόγου μεγαλοπρεπείας

Ἡ δυστυχὴς νέα, ἂν καὶ εἰς τὴν ἡλικίαν τὴν μᾶλλον ἐπικλινῆ πρὸς τὰς διασκεδάσεις, ἐνέδωκε, ἀναβάλουσα δὲ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τοῦτο, αἴφνης εὑρέθη μεμονωμένη.

Ἔφθασεν συγχρόνως ἀσαφῶς εἰς τὰ ὦτα αὐτῆς, ὅτι ὁ συνταγματάρχης Δεβὲρ Λασχατῶ ἦτο ἔγγαμος, ὅτι ἡ σύζυγός του ἔζη ἔχουσα μετ' αὐτοῦ δύο θυγατέρας τῆς αὐτῆς σχεδὸν ἡλικίας μὲ τὴν κόμησσαν.

Αἱ πληροφορίαι αὗται τῇ ἐδόθησαν παρὰ τῆς θαλαμηπόλου της Πρισίλλας, ἥτις τὰς ἤκουσε παρὰ τοῦ ὑπηρέτου τοῦ συνταγματάρχου, γερμανοῦ μείρακος μόλις φαινομένου δεκαπέντε ἐτῶν, πλὴν μεστοῦ ῥώμης ἀναστήματος καὶ εὐκινησίας.

Ὁ γερμανὸς οὗτος ἦτο ὁ φλύαρος, ἀλλὰ ὠμὸς φιλοχρήματος καὶ φιλεκδικος εἰς τὸ ἄκρον Μούλερ, ὁ ὑπηρέτης τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἐπαρχίας τὸν ὁποῖον ἤδη ἐγνωρίσαμεν. Οὗτος τότε εἴτε ἐκ φόβου, εἴτε ἐκ φύσεως, ἐφαίνετο ἀφοσιωμένος πρὸς τὸν συνταγματάρχην παρὰ τῷ ὁποίῳ πρὸ τριῶν ἐτῶν ἦτο ὑπηρέτης.

Ἀκολουθεῖ

19 **ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ**

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΛΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.— ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Ὁ οἶκος τῆς κυρίας Σαλαβάκχης καὶ ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος.

Τὸν κατέπεισε νὰ νυμφευθῇ τὴν θυγατέρα της, λέγουσα, ὅτι πρῶτον διὰ τοῦ γάμου τούτου θέλει γίνει δημοτικὸς εἰς τὴν Σῦρον ἕνεκα τῶν συγγενῶν καὶ τῶν σχέσεών των, καὶ θέλει λάβει τοὐλάχιστον πεντακοσίας ψήφους μονάκουκι. Ἰδιαιτέρως τοῦ δευτέρου, αὕτη θέλει τοῦ δώσει ἀφεύκτως κληρονόμον, διότι εἶνε κοράσιον ἔνθερμον καὶ πλῆρες γονιμότητος, ὡς εἶνε ἡ ἰδία καὶ ὡς ὑπῆρξεν ἡ μακαρῖτις μήτηρ της. Ὁ ὑπερεβδομηκοντούτης ἅγιος Ἀμβρόσιος, οὐδὲν ἔχων αἴσθημα θρησκείας, οὔτε δεσμῶν φύσεως, ἐπιλήσμων ὅτι ὑπῆρξεν ὁ διακορεύσας τὴν μητέρα, μαίνεται ἐξ ἐπιθυμίας νὰ διακορεύσῃ τὴν θυγατέρα δι' οἱουδήποτε ποσοῦ χρημάτων ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ παντοδύναμος ἔρως νικᾷ καὶ τὴν φιλαργυρίαν ἀλλὰ ζητεῖ νὰ κάμῃ ψευδῶς ὑποσχόμενος γάμον διότι τὸ Χρυσάριον εἶνε μία ἔξοχος καλλονή. Ἔδωσε τὸν λόγον του πρὸς τὴν μητέρα της, ἀλλὰ ἔδωσε τὸν λόγον του ὡς αἴλουρος· δηλαδὴ τὴν αὐτὴν ὑπόσχεσιν, ἣν εἶχε δώσει εἰς τὴν μακαρίτισσαν Ἀγγερούκαν καὶ τόσας ἄλλας πρὸς ἐπίτευξιν τῶν λάγνων ἐπιθυμιῶν του. Μεταμεληθεὶς καὶ πτοούμενος μὴ γίνῃ γελοῖος διὰ τοῦ γάμου τούτου, προτείνει νὰ δωρήσῃ μεγάλην προῖκα εἰς τὸ Χρυσάριον ὅπως παραδώσῃ τὴν ἀρετήν της πρὸς αὐτόν. Ἡ θυγάτηρ ὀργίζεται εἰς τὰς προτάσεις του, μόλον ὅτι παραχωρεῖ εἰς αὐτὸν τινὰς ἐλευθερίας τοῦ στόματος καὶ τῶν χειρῶν, διὰ τὰς ὁποίας ἡ μήτηρ δανείζεται, ἄνευ ἀποδείξεων, πότε πεντακόσια φράγκα καὶ πότε χίλια φράγκα. Τὸ Χρυσάριον, γίνεται ἀνὰ πᾶν δάνειον ἐρωτικώτερον πρὸς αὐτόν, ἀνάπτουσα ὑψηλοτέρας εἰς τὸ γεροντικὸν σῶμα του φλόγας, δαμάζουσα τὰς ἰδικάς της ὅταν κάθηται ἐγγὺς αὐτοῦ, μόλον ὅτι οὐδέποτε ἄχρις ὥρας ἠδυνήθη νὰ τὰς δαμάσῃ καθημένη ἐγγὺς ἑνὸς τρισποθήτου ἐξαδέλφου της, τὸν ὁποῖον συντόμως θέλεις γνωρίσει.

Ἔληξεν ὁ Δαίμων τὴν ἄνωθι διήγησιν, θεωρῶν με διαβολικῶς, ὅπως πληροφορηθῇ τὰς ἐντυπώσεις μου.

— Τί ἀλλόκοτος μουσικὴ εἶνε αὐτή... πόσον διακεκομένη;...Ποῦ εἶνε ἡ μελαγχροινὴ Παρθενίς; ἠρώτησα, διότι τὴν ἰδίαν ἐκείνην στιγμὴν ἐκρούετο τῆς ballo in mascara ὁ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς ἀπιστίας τῆς συζύγου πρὸς τὸν σύζυγον χορός, λίαν ἀτέχνως καὶ διὰ στενῶν δακτύλων ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου κρουόμενος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'

Αἱ πεντήκοντα ψῆφοι τοῦ φίλου μου Κ...

— Μετάβηθι εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ κλειδοκυμβάλου καὶ θέλεις ἰδεῖ θέαμα τὸ ὁποῖον ποτὲ δὲν θὰ ἐκφύγῃ τῆς μνήμης σου. Ἐγὼ θὰ διαμείνω ἐνταῦθα, διότι κατὰ τὴν βραχεῖαν παῦσιν τοῦ χαρτοπαιγνίου θὰ λάβωσι χώραν σπουδαῖαι διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν τῆς κυρίας Σαλαβάκχης καὶ τοῦ οἰκοδεσπότου. Μεῖνε ἐκεῖ μέχρις ὅτου θὰ ἔλθω.

Ταῦτα εἶπε κατεσπευσμένος ὁ βυσσοδόμος διάβολος. Ἡ συγκοινωνοῦσα τὴν αἴθουσαν μετὰ τοῦ δωματίου τῆς μουσικῆς θύρα δὲν ἦτο ὅλως διόλου κλειστή. Ἐχρειάζετο μία λεπτὴ ὤθησις ὅπως κλεισθῇ. Ὤθησα μικρὸν τὴν θύραν καὶ ἤνοιξα αὐτὴν ὅσον ἠδύνατο τὸ σῶμά μου νὰ διαβῇ, κλείσας αὐτὴν καὶ αὖθις ὡς ἦτο.

Ἐντὸς τοῦ δωματίου τούτου εὑρίσκετο ὁ φίλος μου Κ... Πᾶν ἄλλο ἐφανταζόμην ἢ ὅτι ὁ νέος οὗτος ἦτο ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ τὴν ὥραν ἐκείνην. Ἦτο νέος [illegible] συμπεριφορᾶς [illegible], ἐκάθητο εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἐκ τοῦ κλειδοκυμβάλου, ἔχων τὰ νῶτα ἐστραμμένα πρὸς τὸ μουσικὸν ὄργανον καὶ τὸ πρόσωπον βλέπον πρὸς τὴν ἀντικρὺ θύραν.

Ἐπὶ τῶν γονάτων του ἐκάθητο περιβάδην ἡ ὡραία Παρθενίς, τῶν δύο εὐσανδάλων ποδῶν αὐτῆς κρεμαμένων, παρουσιάζουσα εἰς τὸ ὄμμα δύο καταχύτους κνήμας τῆς μᾶλλον εὐδαιδάλου γλυπτικῆς. Ἡ ἐκ λαμπρᾶς μεταξης ἐσθὴς αὐτῆς, ἐξηπλωμένη κυκλοειδῶς ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ φίλου Κ..., ἐσχημάτιζε θόλον ἡδυτάτων ἀποκρύφων. Ὁ εὐτυχὴς νεανίας εἶχε διὰ τοῦ βραχίονος περιεπτυγμένην τὴν ὀσφύν της, ἕλκων αὐτὴν πρὸς τὸ στῆθός του, τὰ χείλη του προσκεκολλημένα ἐπὶ τῶν ἰδικῶν της.

Μὲ ὀφθαλμοὺς ἡμικλείστους καὶ χαύνους, ἡ Παρθενίς, καὶ μὲ βραχίονας μυώνων ἐξηντλημένων, μόλις [illegible] διὰ τῶν δακτύλων τοῦ κλειδοκυμβάλου, κρούουσα τὸν χορὸν τῆς ἀπιστίας τοῦ ballo in mascara. Ἐν τῷ λεκτοχαρεῖ τῆς θέσεως, ἔπαιζε τὸ κλειδοκύμβαλον μόνον ὅπως [illegible] τὴν ἐκ τῆς αἰθούσης ἀπουσίαν της.

Δὲν ὑπάρχει θέαμα ἐξάψεως καὶ οἴστρου αἰσθητικώτερον, ἢ νὰ παρασταθῇ τις θεατὴς τοιαύτης σκηνῆς, ἀκούων τὰς [illegible] ἐκ τῶν τεσσάρων χειλέων...

Αἱ δύο χεῖρες τῆς φιληδόνου Παρθενίδος, ἔπεσαν τέλος [illegible] τοῦ κλειδοκυμβάλου, [illegible] ἡ κεφαλή της δὲ ἐκρεμάσθη [illegible] ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ὤμου τοῦ φίλου μου. [illegible] τὴν τελευταίαν σταγόνα τῆς ἡδονῆς.

Τὸ ὅλον τοῦ ἀληθοῦς σκανδαλώδους τούτου ἐπεισοδίου τὸ ὁποῖον ὀφθαλμοφανῶς εἶδον ἐποίει μέρος ἑνὸς τῶν τερπνοτέρων ἐπεισοδίων, δι' ὧν γίνονται οἱ βουλευταὶ τῆς Σύρου. Διότι δὲν παρῆλθον δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τὸ λεκτοχαρὲς τοῦτο θέαμα, καὶ οἱ δύο ἐρασταὶ διεφώνησαν καὶ σχεδὸν ἦλθον εἰς χεῖρας.

Ἱστάμην ὄρθιος, σύννους, ἀγνοῶν τί νὰ εἴπω δι' ὅσα εἶδον καὶ ἤκουσα, ὅταν ὁ Διάβολος εἰσέρχεται.

— Ἀνυπεξάληπτος ἀλήθεια! ἀγαπῶνται σφοδρῶς ἀλλὰ καὶ ἐρίζουσι σφοδρότερα, λέγει πρὸς ἐμέ, φέρων ἐπὶ τῶν χειλέων τὸ σύνηθες σαρκαστικὸν μειδίαμά του. Ἡ δεσποινὶς Παρθενὶς ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην ἀπόψε τινῶν φιλανθρωπικῶν δαπανῶν, τὰς ὁποίας οὔτε ὁ πατήρ της οὔτε ἡ μήτηρ της χορηγοῦσι πρὸς αὐτήν. Ὁ φίλος σου ἐδῶ εἶνε, κρυφίως ἀπὸ τῶν γονέων του, ἀρραβωνισμένος μετ' αὐτῆς.

Μετριωτάτης περιουσίας ὤν, προσδοκᾷ ἐκ τῆς ἐπιτυχίας ἑνὸς τῶν ὑποψηφίων βουλευτῶν, διὰ τὸν ὁποῖον ἐργάζεται πυρετωδῶς, νὰ λάβῃ δημοσίαν θέσιν ὅπως τὴν νυμφευθῇ. Εἶχον δὲν εἶχον, οἱ ἐρωμένοι αὐτοί, πρό τινων ἑβδομάδων, κατὰ συνέπειαν τῶν μεγάλων ἐλπίδων τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ, προεξετόκισαν τὸν γάμον. Εἰσάπαξ οὕτως ἑνωθέντες, ἂν καὶ ἀστέφανοι, ἐρίζουσι καθ' ἑκάστην ὡς ἀληθεῖς ἔγγαμοι, συνήθως μετὰ τοὺς παροξυσμοὺς τῆς λαγνείας.

Ἡ Παρθενὶς τρέφει καὶ ἐνδύει τρεῖς παμπτώχους οἰκογενείας, τερπομένη καὶ πιστεύουσα εἰς τὰς εὐλογίας των. Ὅσον ὁ χειμὼν πρὸ μικροῦ προέβαινεν, αὐτὴ ἐνησχολεῖτο νὰ ἐφοδιάσῃ αὐτὰς μὲ ἄλευρον, ἔλαιον, κάρβουνα, ἐνδύματα, σκεπάσματα, καὶ παντοειδεῖς τροφάς, ἀξίας τῆς κοινωνικῆς θέσεώς της καὶ τῆς φήμης τῆς φιλανθρωπίας της. Συγχρόνως ἐφοδιάζει αὐτὰς μὲ φάρμακα, καὶ τινα μετρητά. Ὅπως δείξῃ τὴν ἀγαθὴν ψυχήν της πρὸς τὸν μελλόνυμφόν της, συχνὰ ἐπισκέπτεται μετ' αὐτοῦ αὐτὰς καὶ τὸν ἀναγκάζει νὰ φιλοδωρῇ τὰ τέκνα των μέ τινα πεντάδραχμα. Ἐν ἑνὶ λόγῳ, τὸ μόνον ταμεῖον της εἶνε τὸ τοῦ φίλου σου Κ ...... Ὁ δυστυχὴς αἰσθάνεται, ὅτι ἡ Παρθενίς, πρὶν τὸν νυμφευθῇ, ἔθεσεν ἐπὶ τῶν νώτων του ἀντὶ μιᾶς τρεῖς οἰκογενείας. Ἡ ἔρις των ἄρχεται τώρα, διότι τῷ ἐζήτησε διακόσια φράγκα. οὗτος δὲ προσποιεῖται ὅτι δὲν ἔχει νὰ τῆς τὰ δώσῃ. Ἰδοὺ διὰ τί ὁ εἷς ἐκρέμασε τὸ πρόσωπόν του πρὸς τὸν ἄλλον, εἶπεν ὁ διάβολος, θέτων τοὺς βραχίονας ὄπισθεν αὐτοῦ καὶ μετὰ μεγάλων βημάτων διατρέχων τὸ δωμάτιον.

Βαθεῖα σιγὴ διήρκεσε διά τινα λεπτά, ὅταν ἡ Παρθενὶς δι' ἀποτόμου τρόπου λέγει πρὸς αὐτόν.

— Ζήτησέ τα ἀπὸ τὸν Ξένον. Ἔχεις, λέγεις, πεντήκοντα ψήφους ἀποκλειστικὰς δι' αὐτόν. Βέβαια οὗτος κάλλιστα δύναται νὰ τὰς πληρώσῃ πρὸς τέσσαρα φράγκα τὴν μίαν. Εἶνε χρέος του νὰ τὰς πληρώσῃ... Ἐγὼ ὑπεσχέθην διάφορα πράγματα πρὸς τὴν [illegible], τὰ ὁποῖα αὔριον πρέπει νὰ τῆς στείλω, διότι τῆς ἔδωκα τὸν λόγον μου. Καὶ ἐγὼ νὰ πληρώσω τὴν καπελλοῦ μου ἑβδομήκοντα τρία φράγκα δι' ἕνα καπέλλο ποῦ ἔκαμε τῆς [illegible]......Μπορούσα νὰ μὴ τῆς ἀγοράσω αὐτὸ ἡ καϋμένη δὲν εἶχε καπέλλο νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν περίπατον... Ἐπηγαίναμεν ἀπὸ μικρὰ κορίτσια εἰς τὸ ἴδιο σχολεῖον, καὶ ἦτο ὡς ἀδελφή. Σὲ ἀφήνω κριτὴν τὸν ἴδιον.... Πήγαινε ζήτησε τοῦ Ξένου, καὶ μὴ χάνεσαι διὰ τόσον μικρὸν πρᾶγμα. Εἶμαι βεβαιοτάτη ὅτι θὰ σοῦ τὰ δώσῃ εἰς τὴν στιγμήν.... Τί εἶνε νὰ πληρώσῃ τέσσαρα φράγκα τὴν ψῆφον, ἐνῷ ὁ Σ. πληρώνει ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ ἑκατὸν πενῆντα φράγκα τὴν μίαν.

— Ὁ Ξένος δὲν πληρώνει οὔτε μίαν δεκάρα τὴν ψῆφον. [illegible] ὅτι ἐγὼ πεντήκοντα ψήφους δι' αὐτόν, εἶπεν ὁ φίλος μου, μικρὸν στενοχωρημένος.

— Καὶ τί βουλευτὴς θὰ γένῃ αὐτὸς ὅπου δὲν ἠμπορεῖ νὰ πληρώσῃ οὔτε μίαν δεκάρα τὴν ψῆφον; Ξέρω 'γώ.... Πρέπει νὰ μοῦ δώσῃς φίλτατε, διακόσια φράγγα ἀπόψε. Ἔδωκα τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου τὸ καταλαμβάνεις;

— Ἔκαμες κακὰ νὰ δώσῃς τὸν λόγον τῆς τιμῆς σου διὰ τοιούτου εἴδους πληρωμάς. Εἶμαι ἐξηντλημένος καὶ καταχρεωμένος δι' αὐτὰς τὰς ἐπισκέψεις σου τοῦ ἐλέους πρὸς τὰς προστατευομένας σου, διέκοψεν ὁ φίλος μου μικρὸν εὐερέθιστος.

Ἡ Παρθενίς, ἥτις ἵστατο ὀρθία ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ κλειδοκυμβάλου, προσεγγίσασα αὐτόν, καὶ χαϊδεύσασα τὸ πρόσωπόν του, λέγει:

— Πήγαινε νὰ τὰ ζητήσῃς τοῦ Ξένου, εἶμαι βεβαία πῶς θὰ σοῦ τὰ δώσῃ.

— Ἄκουσε κορίτσι μου μὴ χάνεσαι· ὁ Ξένος εἶνε Ἐγγλέζος, δὲν τὰ δίδει. Ἐκτὸς τούτου,....

— Λοιπὸν ἄκουσέ με! Δὲν ἀξίζει αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος νὰ γίνῃ βουλευτής, οὔτε σὺ νὰ τὸν ὑποστηρίζῃς. Δόσε μου τὰς 50 ψήφους καὶ τὰς πωλῶ, ὄχι διὰ διακόσια ἀλλὰ διὰ πεντακόσια φράγκα, ἀπόψε, μέσα εἰς τὸ σπῆτι αὐτό, πρὶν κτυπήσουν τὰ μεσάνυκτα, χαμηλόνουσα καὶ γλυκαίνουσα τὴν φωνὴν εἶπεν ἡ ὡραία Παρθενίς.

— Τοῦτο εἶνε ἀδύνατον, διότι αἱ ψῆφοι αὗται εἶνε τοῦ Ταρσανᾶ καὶ τὰς γνωρίζει. Ἔπειτα, οἱ ἴδιοι αὐτοὶ ἐργάται ποτὲ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τὸν καταψηφίσουν, διότι ὁ ἔφορος Πιππῖνος ἦτο παλαιὸς συμμαθητής του, τὸν ἐπῆρε δὲ καὶ τὸν ἐσύστησε πρὸς αὐτοὺς ἀκριβῶς σήμερον, εἰς τὴν ταβέρναν ὅπου εἶνε ἀντικρὺ εἰς τοῦ Κουτσοδήμη τὸ μαγαζί. Τοῦ ἐφώναξαν ζήτω καὶ ἔπιαν εἰς τὴν ὑγείαν του, διότι ἐγλύτωσε τὴν ἑταιρίαν μὲ τὸ φυλλάδιόν του Οἱ γρυσακάνθαροι βουλευταὶ καὶ αἱ ἀγύρινοι ἑταιρίαι των.

— Μὴ βλέπῃς ὅτι ἔπιαν εἰς τὴν ὑγείαν του, διέκοψεν ἡ Παρθενίς, βάλε τὸν ἄνθρωπόν του νὰ τοὺς εἰπῇ ὅτι τὸ μονακοῦκι πρέπει νὰ πέσῃ εἰς τὴν κάλπην τοῦ ὑποψηφίου ὁ ὁποῖος θὰ τὰς ἀγοράσῃ τὰς ψήφους, διότι ἔτσι θέλουν ὁ Κεχαγιᾶς καὶ οἱ σύμβουλοι, ἔστω καὶ ἂν διὰ τὰ φαινόμενα δεικνύωνται, δι' ὅσα ἔγραψεν, ὅτι εἶνε ὑπὲρ αὐτοῦ. Εἰπέ τους ὅτι ἦλθε νεωτέρα τῆς Κυβερνήσεως διαταγὴ διὰ τοῦτο, ὅτι πρὸ πάντων τὸ ἀπαιτεῖ ὁ Μπούμπουλης, διότι τὸν ἐξύβρισεν ἐλεεινὰ διὰ τῶν γραφομένων του. Ἅμα αὐτοὶ ἀκούσουν ὅσα ἐξύβρισε τὸν Μπούμπουλην ὁποῦ εἶνε φανατικοὶ Μπουμπουλισταί, θὰ τοῦ ρίψουν μαῦρα, καὶ τίποτε ἄλλο παρὰ μαῦρα.... Ἄφες με νὰ ὑπάγω νὰ τὰς πωλήσω τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου.

— Ἀλλ' ἂν τὸ ἀνακαλύψῃ ὁ Ξένος;

— Πῶς θὰ τὸ ἀνακαλύψῃ; Δὲν εἶνε κρυφὴ ψηφοφορία; Ἔχεις τὸν κατάλογον τῶν ὀνομάτων ἐπάνω σου; Δόσε μέ τον..... Ἄχ πόσο τὸ ἀγαπῶ τὸ πουλάκι μου! Ἔπειτα, κύτταξε τὸ καλὸ ποῦ θὰ γίνῃ εἰς τὰς τρεῖς πτωχὰς οἰκογενείας μὲ τὰ χρήματα αὐτά...Ἀκοῦς ἐκεῖ, δι' ἕνα ψωροξένο! . . .

Πρὸ τῆς λήξεως τῆς φράσεως ἔρριψε τὸν ἕνα βραχίονα ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ φίλου μου, ἐκόλλησε τὰ χείλη της ἐπὶ τῶν ἰδικῶν του, ἀσπαζομένη αὐτὸν διὰ παππισμῶν καὶ καταγλωττισμῶν, οὓς οὗτος μεθοδικῶς, πρὶν τῆς προεξοφλήσεως τοῦ γάμου ἐδίδαξεν εἰς αὐτήν, βυθίσασα συγχρόνως τὴν ἄλλην χεῖρα ἐντὸς τοῦ θύλακος τοῦ κόλπου του καὶ ἐρευνῶσα διὰ τὸν κατάλογον τῶν ὀνομάτων τῶν 50 ψηφοφόρων, ἀντίγραφον οὗτινος εἶχον δώσει τὴν πρωίαν, ὅτε ὁ φίλος Πιπῖνος μοὶ εἶχε ἐγχειρίσει αὐτόν.

— Στάσου, καὶ σοῦ τὸν δίδω ἐγώ! φωνάζει ὁ φίλος μου. φοβηθείς, μὴ σὺν τῷ καταλόγῳ δράξῃ ἡ τρυφερὰ χεὶρ καὶ τὸ χαρτοφυλάκιόν του, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὑρίσκοντο τινὰ ἑκατοστάρια φράγκων, προϊὸν τῆς πωλήσεως τῶν ἰδίων ψήφων, πρό τινων μόνον ὡρῶν, παρὰ τοῦ φίλου μου εἰς τὸν Ἅγιον Ἀμβρόσιον.

— Ἰδοὺ ὁ Κατάλογος, εἶπεν ὁ Κ.... ἀλλὰ μὲ μίαν συμφωνίαν Παρθενίς· νὰ μὴ τὸν διαπραγματευθῇς μετὰ τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου. Δός μοι τὸν λόγον τῆς τιμῆς σου καὶ σοὶ τὸν δίδω.

— Διατί;... Ἴσα ἴσα ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος εἶνε ποῦ θὰ πληρώσῃ περισσότερα, εἶπεν αὐτή.

— Οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν θὰ ῥίψῃ λευκὴν ψῆφον εἰς τὸν ἅγιον Ἀμβρόσιον, καὶ ἂν τοὺς δώσῃ ἑκατὸν φράγκα τὴν ψῆφον. Θὰ τοῦ πάρουν καὶ τὴν παρᾶν, καὶ θὰ τοῦ ρίψουν καὶ μαῦρο.... Ἔπειτα, διὰ τὸ χατῆρι τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου δὲν ἀξίζεται... διὰ τὸν ἄλλον πέρνουν ὅρκον, εἶπεν ὁ ἐραστής, ὅπως ἀποφύγῃ τὴν σύγκρουσιν.

— Καλά! Ἔχεις τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου, ὅτι δὲν θὰ ὁμιλήσω τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου· δός τὸν Κατάλογον· ποῦ θὰ τοὺς ἰδῇ ὁ ἀγοραστὴς καὶ ὁμιλήσῃ μετ' αὐτῶν;

— Αὔριον εἰς τὴν κατοικίαν του ἢ εἰς τὸ Ξενοδοχεῖόν του. Θὰ ὑπάγωσι πέντε πέντε, ἀπὸ τὰς δέκα μέχρι τῶν ἕνδεκα, καὶ ἀπὸ τὰς τρεῖς ἕως τὰς τέσσαρας μετὰ τὸ γεῦμα. Ἐγὼ θὰ φροντίσω νὰ τοὺς στείλω.... Ἂν δὲν ἐπιθυμῇς τοῦτα, ἐγὼ τοῦ δίδω τὴν ἐμψύχωσίν μου.

Ἀναλαβοῦσα τὸν κατάλογον εἰς χεῖρας ἡ Παρθενίς, προέβη μέχρι τῆς θύρας, ἱσταμένη τινὰ λεπτὰ καὶ ὁρῶσα. Εἶδεν ἐκ τῆς χαραγῆς τὸν νεαρὸν ὑποψήφιον βουλευτὴν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως συνδιαλεγόμενον tête a tête μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός του.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΤΡΑΓΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΩΜΙΚΑΙ ΣΚΗΝΑΙ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΣΑΙ ΕΝ ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟΙΣ

—

ΤΡΑΓΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

Ἐρχόμεθα τώρα εἰς τὰ τραγικὰ ἐπεισόδια, ἅτινα συμβαίνουσιν ἐν τῷ φρενοκομείῳ. Τίς δύναται νὰ ἀμφιβάλῃ, ὅτι συμβαίνουσι τοιαῦτά τινα! Ποῖος εἶνε ἐκεῖνος, ὅστις διελθὼν πλησίον τῶν σκοτεινῶν τοίχων καὶ ἀκούσας τοὺς ἀγρίους παραλογισμούς, τὰς θηριώδεις κραυγὰς καὶ διαπεραστικὰς φωνὰς αὐτῶν, δὲν ἐτρόμαξεν ἀκουσίως, ἀκούων τοὺς φοβεροὺς τούτους ἤχους.

Ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνοι, οἵτινες καθημερινῶς ζῶσι μεταξὺ τῶν ἀθλίων, οἵτινες ἐξυπηρετοῦσι τὰς ἀνάγκας των καὶ οἵτινες ἀκούουσιν αὐτοὺς νὰ ἀναφωνῶσι τὸ ὄνομα τῶν περιλημμένων των, ἀφ' ὧν πρέπει διὰ παντὸς νὰ χωρισθῶσι, μόνον ἐκεῖνοι δύνανται νὰ ἀναπαραστήσωσι τὴν τραγῳδίαν τῆς ματαίας των ζωῆς. Οἱ φυσικοὶ πόθοι δὲν ἀπαμβλύνονται καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ διάνοια προσβληθῇ κατὰ τρόπον ἀπελπιστικόν. Οἱ τρελλοὶ ὄχι μόνον ἔχουσι τρυφερὰς συγκινήσεις, ἀλλὰ καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς ὀξυτάτας τῶν ὀδυνῶν, ὅπως οἱ ἔχοντες σῶας τὰς φρένας.

Ὑπάρχει διαμέρισμά τι εἰς τὸ ἄσυλον, ὅπου πολὺ μελαγχολικὰ συμβάντα λαμβάνουσι χώραν, τὸ τῶν ἐπιληπτικῶν. Ὁ ἐπιληπτικὸς εἶνε, κατὰ τὸ λέγειν, ὁ λογικώτατος ὅλων τῶν ἀτυχῶν συνοίκων. Ἀλλὰ μία μόνον φοβερὰ προσβολὴ ἐπιληψίας εἶνε ἱκανὴ νὰ ἐπιφέρῃ εἰς τὸν πάσχοντα τὴν ἀναισθησίαν. Ἐγνώρισα τὸν ἀβλαβέστατον καὶ ἀσθενέστατον ἄνθρωπον νὰ καταστῇ κατὰ τὸν χρόνον τῆς προσβολῆς τόσον θηριώδης καὶ ἰσχυρογνώμων, ὥστε ἐχρειάσθησαν πολλοὶ ἰσχυροὶ ἄνδρες, ἵνα τὸν κρατήσωσιν.

Ἐγνώρισα ἐπίσης ἀσθενῆ, ὅστις ἐπὶ πολλοὺς μῆνας δὲν προσεβλήθη ὑπὸ αἰφνιδίων προσβολῶν. Εἰργάζετο τακτικῶς ἐκεῖ που εἰς τὰς γαίας, τῷ ἐπετρέπετο ἀκόμη νὰ πηγαίνῃ εἰς τὸ χωρίον πρὸς ἀγορὰν καπνοῦ, ἐπέστρεφεν ἀκριβῶς κατὰ τὴν προσδιωρισμένην ὥραν, καὶ ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις ἐφέρετο ὡς ἄνθρωπος λογικός. Ἀλλ' ὀσάκις συνέβαινε νὰ πάθῃ ἀπὸ προσβολήν τινα, ἔπιπτε κάτω πάραυτα, ἠγείρετο δὲ σφοδρὸς μανιακός, ἕτοιμος νὰ δράξῃ τὸ πλησιέστατον ὅπλον καὶ νὰ φονεύσῃ ὁποιονδήποτε ἤθελε συναντήσει εἰς τὸν δρόμον του.

Ἐνθυμοῦμαι γυναῖκα τινα δυστυχῆ, ἡ ὁποία ὑπέκειτο εἰς ἐπιληπτικὰς προσβολάς· ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας ἦτο ἥσυχος μὴ προσβληθεῖσα ποσῶς. Οἱ ἰατροὶ ἐνόμιζον αὐτὴν θεραπευθεῖσαν. Ἐδήλωσαν σχεδὸν εἰς αὐτήν, ὅτι ἐσκόπευον νὰ τὴν προσαγάγωσιν ἐνώπιον τοῦ ἐπισκεπτομένου ἐπόπτου, ὅπως τὴν ἀπολύσωσιν, καὶ ἔγραψεν εἰς τὸν σύζυγόν της νὰ ἔλθῃ νὰ τὴν παραλάβῃ. Ἡ πτωχὴ γυνὴ βεβαίως ὑπερεχάρη προβλέπουσα τὴν ταχεῖαν της ἀπόλυσιν, καὶ ἐξεπλήσσετο συλλογιζομένη πῶς ἤθελεν εὕρει τὸ σπίτι της καὶ τὰ μικρά της. Ἐφ' ὅσον ἡ ἡμέρα ἐπλησίαζεν ἡ ἔνθερμος χαρά της δὲν εἶχεν ὅρια.

Τὴν προτεραίαν νύκτα, πρὶν ἢ συνέλθωσιν οἱ ἐποπτεύοντες κριταί, ἐφώναξαν ἐκ τῶν κλινῶν των ἓξ ἐκ τῶν ὑπηρετῶν, ὅπως ὑπάγωσιν εἰς τὸ γυναικεῖον διαμέρισμα τοῦ καταστήματος καὶ φέρωσιν αὐτήν, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἰδία γυνὴ ἐντὸς δύο ὡρῶν ἐγένετο μανιακή, αἱ δὲ τροφοὶ δὲν ἠδύναντο νὰ τὴν δαμάσωσιν.

Ὁ ἀσθενὴς ὁ εἰς αὐτοκτονίαν ὑποκείμενος παρέχει πολὺν κόπον, καθότι ἀπαιτεῖ τὴν ἀδιάλειπτον ἐπαγρύπνησιν τῶν φυλάκων του, ὅπως ἐμποδίζωσιν αὐτὸν τοῦ νὰ καταστρέψῃ τὸν ἑαυτόν του. Μίαν φορὰν εὗρον ἀσθενῆ ἱστάμενον ἀπέναντι τοῦ τοίχου μὲ τὸ πρόσωπον κυανοῦν καὶ φουσκωμένον, γνωρίζων δὲ ὅτι πολλὰ ἐρυθρὰ σημεῖα ἦσαν ἀπέναντι τοῦ ὀνόματός του εἰς τὸ εἰρκτοδιβλίον, ἐξήτασα τὸν τράχηλόν του καὶ εὗρον ὅτι ὁ λαιμοδέτης του ἦτο τόσον δυνατὰ δεμένος εἰς τὸν λαιμόν του ὥστε μετὰ μεγάλης δυσκολίας ἠδυνάμην νὰ θλίψω τοὺς δακτύλους μου ὅπως τὸν λύσω.

Ἀλλ' αἱ λυπηρότεραι σκηναὶ ὅλων διαπράττονται εἰς τὸ δωμάτιον τῶν ἐπισκέψεων. Πολλὰ δάκρυα εἶδον ρέοντα ὅταν νεαρὰ σύζυγος παρετήρει ἀνυπομόνως τὸ πρόσωπον τοῦ παράφρονος συζύγου της, κάμνουσα πρὸς αὐτὸν τὴν λυπηρὰν καὶ θρηνώδη ταύτην ἐρώτησιν. «Μὲ γνωρίζετε ἀγαπητέ» διὰ νὰ λάβῃ μόνον ἓν ψυχρὸν καὶ ἀνόητον βλέμμα εἰς ἀπάντησιν. Τότε θὰ ἐστρέφετε προς ἐμὲ ἀφοῦ ἐγνώριζεν ὅτι ἦτο ἀδύνατον νὰ καταλάβῃ τι ἐστρέφετο προς ἐμὲ καὶ μὲ ἠρώτα περὶ τῆς καταστάσεώς του, ἐὰν ποτὲ ὡμίλησε περὶ αὐτῆς καὶ τῶν τέκνων της καὶ ἐὰν ἐνόμιζον ὅτι θὰ γείνῃ καλλίτερα. Καὶ τί ἠδυνάμην νὰ εἴπω. Τί ἠδύνατο τις ἔχων ἀνθρωπίνην καρδίαν νὰ πράξῃ παρὰ νὰ δώσῃ ἀόριστον τινα ἀπάντησιν, ἵνα μὴ διὰ τοῦ τρόπου τούτου καταστρέψῃ τὴν εὐλογημένην ἐλπίδα ἥτις ἐν μέρει φαιδρύνει τὴν νεαρὰν πλὴν νεφελώδη ζωήν της.

Εἶδον τὴν καρδιαλγοῦσαν μητέρα προσκλίνουσαν ἐπὶ τοῦ ἡλιθίου παιδός της, ἡλιθίου δι' ἕκαστον πλὴν ἐκείνης ἥτις τὸν ἐγέννησε μετὰ πάσης δὲ δυσαρεσκείας ἀπεσπᾶτο ἐξ αὐτοῦ. Ἠτὸ λυπηρὸν νὰ βλέπῃ τις τοὺς ἐκτεταμένους βραχίονάς της ἐνῷ ἀπήρχετο καὶ λυπηρότερον ἦτο τὸ θλιβερὸν βλέμμα τὸ ὁποῖον ἔρριπτε ἐγκαρσίως τοῦ ὤμου της ὁπόταν ἡ θύρα ἐκλείετο μεταξὺ αὐτῶν.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ἐπισκέψεων ἤρχισε ποτὲ τραγῳδία ἥτις ἐτελείωσε εἰς τὴν εἱρκτήν. Φίλοι τινὲς ἦλθον νὰ ἐπισκεφθῶσιν ἀσθενῆ καὶ ἔφερον μαζύ των, ὅπως πολλοὶ ἀνοήτως πράττουσι, δῶρα τινὰ τὰ ὁποῖα οἱ ὑπηρέται εἶχον αὐστηρὰς διαταγὰς νὰ ἐμποδίζωσι τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ νὰ τὰ λαμβάνωσι. Εἰς τὸ ἰδιαίτερον τοῦτο παράδειγμα οἱ φίλοι ἔφερον βουκάλιον καὶ τὸ ἔδωσαν εἰς τὸν ἀσθενῆ κατὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὁ ὑπηρέτης ἔβλεπεν ἀλλοῦ. Ὁ ὑπηρέτης παρατηρήσας κάτι τι ὀγκῶδες εἰς τὸ θυλάκιον τοῦ φρενοβλαβοῦς ὅταν τὸν ὡδήγησεν ὀπίσω εἰς τὴν φυλακὴν τὸν ἐξήτασε καὶ εὗρε τὸ whisky, καὶ πάραυτα ἐξέθηκε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν διοικητήν. Ὀλίγας ἡμέρας κατόπιν ἐνῷ ὁ ἴδιος ὑπηρέτης διήρχετο τῆς φυλακῆς, ἐμαχαιρώθη ἐπικινδύνως ἀπὸ τὸν ἀσθενῆ, ὅστις ἄγνωστον καὶ διὰ ποίων μέσων ὡπλίσθη δι' ὀξέος ἥλου.

ΝΟΜΙΜΟΙ ΦΙΛΟΦΡΟΝΗΣΕΙΣ

Ὁ βαρῶνος Πάρκε εἰργάζετο ἐπὶ ἓν ἔτος ὡς δικαστὴς εἰς τὸ κακουργοδικεῖον τοῦ Φλουκέστερ καὶ ὁ βαρῶνος Μάουλε ὅστις ἦτο τότε μόνον ἐνωμοτάρχης συνεζήτει ὑπόθεσιν τινὰ ἐνώπιον αὐτοῦ. Ὁ δικαστὴς ἐνόμισεν ὅτι ὁ δικηγόρος ἐξώδευε τὸν καιρὸν τοῦ δικαστηρίου, εἰσάγων ἀλλοκότους καὶ ἀσχέτους παρατηρήσεις καὶ ἐπὶ τέλους εἶπεν. Ἐμπρὸς ἐμπρὸς ἀδελφὲ Μάουλε δὲν δύνασθε νὰ τελειώσητε ὀλίγον γλήγορα. Πρέπει νὰ ὑπάγω εἰς τὸ Stafford ἀπόψε.

Ἡ ἐπίπληξις αὕτη ἀπὸ τὸ δικαστήριον τοσοῦτον ἀπήρεσεν εἰς τὸν Maule ὅστις διὰ μιᾶς ἀπήντησε· «Ἀόρδε μου, θὰ ἤμην λίαν εὐτυχὴς ἐὰν ἠδυνάμην νὰ ὑποχρεώσω τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα, ἀλλ' ἀκριβῶς τώρα, βλέπετε ὅτι δὲν εἶμαι ὁ ἀδελφὸς Maule ἀλλὰ ὁ John Rolimon (οἰκειοποιούμενος τὸ ὄνομα τοῦ πελάτου του) ὅστις δὲν ἔχει τὴν ἐλαχίστην ἐπιθυμίαν νὰ ὑπάγητε ἀπόψε εἰς τὴν Σταφόρδην πράγματι δὲ ὁ κ. Ρομπιμὸν δὲν φροντίζει καθόλου, ἐὰν ἡ ὑμετέρα ἐξοχότης ὑπάγῃ καθόλου εἰς τὴν Σταφόρδην.

Ἑτεροεκ τῆς ἀρχαίας καὶ σχεδὸν ἀποσβεσθείσης γενεᾶς τῶν Βαρόνων τοῦ βασιλικοῦ ταμείου ὁ κ. Βαρῶνος Ἄλτερσων, προήδρευε ποτε εἰς ὑπόθεσίν τινα ὅπου τὸ δικαστήριον δὲν ἐπεθύμει ποσῶς νὰ σμικρύνῃ τὰ πρακτικὰ καὶ φεισθῇ τοῦ βαλαντίου τῶν πελατῶν του. Ἐνοχλητικός τις δικηγόρος, ὅστις δὲν εἶχε σπουδαιότερόν τι νὰ ἐρωτήσῃ τὸν μάρτυρά του, ἀκούσας ὅτι ἦτο ἐλευθερόφρων τὰ θρησκευτικὰ ζητήματα ἔθεσε τὴν ἐρώτησιν ἐὰν ἐπίστευεν εἰς μέλλουσαν ζωήν. «Μέλλουσα ζωή, ἐπανέλαβεν ὁ δικαστὴς Ὅλ, ὑποθέτω ὅτι ἐπιθυμεῖτε τὴν ἰδέαν τοῦ μάρτυρος περὶ τοῦ ἂν θὰ ἀρχίσωμεν ἢ ὄχι τὴν ἀκόλουθον δίκην.

ΠΕΡΙΛΗΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΦΕΛΛΑΧΩΝ

Γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Αἰγύπτου.

Ἡ κατάστασις τῶν Φελλάχων ἐν Αἰγύπτῳ ἐβελτιώθη, ὡς τοῦτο ἀπεδείχθη ἐκ τῆς ὑποδοχῆς, ἥτις ἐγένετο πρὸς τὸν Κεδίβην κατὰ τὴν ἐγκαινίασιν τῆς ἀπὸ Σκιμπὶν ἐλ Κὸμ μέχρι Μενοὺφ νέας σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ὅτε πολλαὶ χιλιάδες ἔσπευσαν εἰς προϋπάντησιν αὐτοῦ. Κατ' αὐτὴν ἡ ἔνδειξις τῆς πρὸς αὐτὸν συμπαθείας τῶν Φελλάχων ὡς δύναμαι νὰ κρίνω ἐκ τῆς τεσσαρακονταετοῦς ἐν Αἰγύπτῳ διαμονῆς μου, τὸ πρῶτον νῦν ἐξεδηλώθη μετ' ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ. Πάντων τῶν παρὰ τὴν γραμμὴν χωρίων καὶ πόλεων οἱ κάτοικοι μετέσχον τῆς ἑορτῆς καὶ κατεπλημμύρουν τοὺς λίαν φιλοκάλως διεσκευασμένους σταθμούς. Πολλαὶ τῶν διακοσμήσεων ἐγένοντο ὑπὸ ἰδιωτῶν κτηματιῶν, ἱκανὰ πρὸς τοῦτο δαπανησάντων.

Ἔβλεπέ τις ἀνὰ τὴν λεωφόρον ὁμίλους ἰθαγενῶν, μετὰ σημαίας κατασκευασθείσης διὰ κοινοῦ ἐράνου πτωχῶν χωρικῶν. φαιδροὺς καὶ ἀνυπομόνως ἀναμένοντας τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Κεδίβου, ὅστις, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἀνυπομονησίαν αὐτῶν, ἀστραπιαία ἐν τῇ ἁμαξοστοιχίᾳ ἔμελλε νὰ διέλθῃ πρὸ αὐτῶν.

Ἡ συμπεριφορὰ, ἣν οἱ Φελλάχοι ἐπεδείξαντο κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν οὐδεμίαν ἐπιδέχεται σύγκρισιν πρὸς τὰς προηγουμένας. Ἔμφοβοι καὶ τρέμοντες προσήρχοντο μήτοι ὑπελείφθησαν ἐν τῇ πρὸς τὸν Κεδίβην ὀφειλομένῃ διαγωγῇ των. Ἅμα τῇ ἀρίξει τοῦ συρμοῦ σπεύσαντες στενῶς αὐτὸν ἐπολιόρκησαν ὑπὸ χαρᾶς ἀλλαλάζοντες, ἐδέησε δὲ νὰ ἐπέμβῃ ἡ ἀστυνομία, ὅπως διανοίξῃ τὴν πορείαν. Γέροντες νέοι, παιδία καὶ γυναῖκες μετὰ προθυμίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ προσεπάθουν νὰ πλησιάσωσι τὸν Κεδίβην, ὅστις ηὐχαριστήθη πολὺ διὰ τὴν ἐγκάρδιον ταύτην ὑποδοχὴν ἐντελῶς διαφέρουσαν τῶν προηγουμένων τῶν ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς πειθαρχίας ἐπιβαλλομένων.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Κεδίβου ἐξεπλάγη ἐπὶ τῇ ἀνελπίστῳ ταύτῃ ὑποδοχῇ ἀκαταδήλως μαρτυρούσῃ τὸ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἰδανικὸν τοῦ φελλάχου καὶ τῇ ἀπονεμομένῃ παρ' αὐτοῦ δικαιοσύνῃ πρὸς τὸν ἀδέκαστον ἄρχοντα, τὸν Κεδίβην Μοχαμὲτ Τούρκ, τὸν ἀόκνως ὑπὲρ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἐργαζόμενος καὶ ἀνενδότως τὴν εὐδαιμονίαν της χώρας ἐπιδιώκοντα. Πολλὰ ὅμως εἰσέτι ὑπολείπονται, ἵνα ἐκπληρωθῶσι αἱ εὐχαὶ καὶ ἐπιθυμίαι ἄρχοντος καὶ ἀρχομένων.

Οἱ ἄραβες τῶν πόλεων δὲν διάκεινται τόσον εὐμενῶς πρὸς τὸν Κεδίβην, ὡς καταπιεζόμενοι εἰσέτι εἰς τὰς ἐμπορικὰς αὐτῶν ἐπιχειρήσεις, ἐπιταθείσης τῆς καταπιέσεως καὶ ἐκ τοῦ ζητήματος τῆς ἐξουδετερώσεως τῆς Αἰγύπτου, τοῦ ὁποίου ἡ ἀβεβαιότης θὰ κωλύσῃ τὴν Ἀγγλίαν νὰ μεριμνήσῃ ὑπὲρ τῆς χώρας, ἐὰν μάλιστα ἀποτύχῃ τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

Ἡ ἵδρυσις τῆς σιδηροδρομικῆς ταύτης γραμμῆς ἔχει μῆκος 8 καὶ ἡμίσεως μιλίων, συγκοινωνεῖ δὲ μετὰ τῶν μεγάλων πόλεων τῆς Tantah καὶ Menouf καὶ τῆς κυρίας πόλεως τῆς Menoufieh, ἥτις εἶνε καὶ ἡ εὐφορωτέρα ἐπαρχία τῆς Κάτω Αἰγύπτου. Ἡ κυβέρνησις θὰ πληρώσῃ εἰς τοὺς συμβολαιογράφους τὸ ποσὸν τῶν 100 χιλ. λιρῶν στερλινῶν ἐκ διαλειμμάτων καθ' ἑξαμηνίαν εἰς «4 δόσεις.